

Boletín Oficial

DE LA PROVINCIA DE PONTEVEDRA

EDITA: EXCMA. DIPUTACIÓN PROVINCIAL
ADMINISTRACIÓN: Sección de Gestión de Recursos
Avda. de Montero Ríos, s/n - Teléfono 986 80 41 00

<http://bop.depontevedra.es>

FRANQUEO CONCERTADO 35/1

TALLERES: Imprenta de la Diputación Provincial
Paseo Domingo Fontán, s/n
Teléfono 986 87 34 00

Depósito Legal: PO-1-1958

— MARTES 14 MARZO —

AÑO 2006

Núm. 51

S U M A R I O

ADMINISTRACIÓN DEL ESTADO

MINISTERIO DE TRABAJO Y ASUNTOS SOCIALES	<i>Pág.</i>
Tesorería General de la Seguridad Social.....	2
MINISTERIO DE MEDIO AMBIENTE <i>Dirección General de Costas</i>	
Servicio Proyectos y Obras Pontevedra	25

XUNTA DE GALICIA

CONSELLERÍA DE INNOVACIÓN E INDUSTRIA	
Delegación Provincial.....	25

ADMINISTRACIÓN LOCAL

Provincial	
Diputación Provincial	29
Municipal	
Pontevedra.....	30
A Estrada	39
O Rosal	40
A Lama	40
Sanxenxo	41
O Porriño	67
Moaña	67
Reondela	67

ADMINISTRACIÓN DE JUSTICIA

Juzgados de lo Social	
De Pontevedra	68
De Vigo	74

SANXENXO**A N U N C I O**

Aprobada definitivamente a “Ordenanza Municipal de Protección do Medio Ambiente contra a contaminación acústica do Concello de Sanxenxo” exporse ó público o texto íntegro, entrando en vigor ós 15 días da súa publicación no Boletín Oficial da Provincia.

“ORDENANZA MUNICIPAL DE PROTECCIÓN DO MEDIO AMBIENTE CONTRA A CONTAMINACIÓN ACÚSTICA DO CONCELLO DE SANXENXO”

**CAPITULO I
DISPOSICIONS XERAIS**

ARTIGO 1º.—OBXECTO

Esta disposición ten por obxecto o desenvolvemento da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, de conformidade co disposto no seu artigo 3.2º c, e así regula-las actuacións dos cidadáns e da Administración para a protección do ambiente contra as perturbacións producidas polos ruídos e vibracións, en cumprimento desta.

ARTIGO 2º.—ÁMBITO DE APLICACION

Están sometidos ás prescricións deste regulamento tódalas actividades e instalacións industriais, comerciais e de servizos, construcións e obras, edificacións, actividades de ocio, de espectáculos e recreativas, tráfico que xeran ruídos e/ou vibracións susceptibles de producir molestias, así como aqueloutras actividades que implique unha perturbación por ruídos da veciñanza segundo ó disposto na Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

ARTIGO 3º.—COMPETENCIAS

Corresponderalle á alcaldía ou á concellería en que delegue e, de se-lo caso, ó departamento de urbanismo que corresponda, esixir, de oficio ou por solicitude de parte interesada, a adopción das medidas correctoras necesarias, sinala-las limitacións, ordenar cantas inspeccións sexan precisas, establecer instrumentos permanentes de control de son nas actividades suxeitas a estas ordenanzas e impoñe-las sancións correspondentes en caso de incumprirse o ordenado, consonte o disposto na lexislación de réxime local e na Lei 7/1997, do 11 de agosto.

**CAPITULO II
NIVEIS MAXIMOS ADMISIBLES
DE RUIDO E VIBRACIONES**

**SECCIÓN PRIMERA
CRITERIOS XERAIS DE PREVENCIÓN**

ARTIGO 4º.—MEDIDAS DE PREVENCIÓN

Nos traballos de execución do planeamento urbano e de autorización e realización de todo tipo de actividades e servizos deberá contemplarse a súa incidencia na xeración de ruídos e vibracións, para que se garantise que os usos e actividades permitidos facilitan o nivel máis axeitado posible de calidade de vida, reducindo a niveis aceptables a contaminación acústica, nos termos e condicións previstos na Lei 7/1997, do 11 de agosto, e no Decreto 150/1999, do 7 de maio, que a desenvolve, e das prescricións contidas nesta ordenanza.

Entre outros aspectos deberá prestarse especial atención a:

- Organización do tráfico en xeral.
- Transportes colectivos urbanos.
- Recollida de residuos sólidos.
- Localización de centros docentes, sanitarios e lugares de residencia colectiva.
- Planificación de actividades ó aire libre que poidan xerar ambientes ruidosos en zonas estremeiras.
- Planificación e proxecto de vías de circulación cos seus elementos de illamento e amortecemento acústico.
- Todas aquelas medidas preventivas e/ou correctoras que fosen necesarias.

**SECCIÓN SEGUNDA
NIVEIS DE RUIDO E VIBRACION ADMISIBLES**

ARTIGO 5º.—ZONAS DE SENSIBILIDADE ACUSTICA

Son zonas de sensibilidade acústica para os efectos da aplicación das presentes ordenanzas, as sinaladas no anexo I e que se clasifican en función daquela parte do territorio que presenta un mesmo rango de percepción acústica.

EXTERIORES

As áreas acústicas en exteriores clasifícanse, en atención o uso predominante o solo, nos seguintes tipos:

TIPO A: Zona de alta sensibilidade acústica: comprende todos os sectores do territorio que admiten unha protección alta contra o ruído, como áreas sanitarias, docentes, culturais ou espazos protexidos.

TIPO B: Zona de moderada sensibilidade acústica: comprende todos os sectores do territorio que admiten unha percepción do nivel sonoro medio, como vivendas, hoteis ou zonas de especial protección como os centros históricos.

TIPO C: Zona de baixa sensibilidade acústica; comprende todos os sectores do territorio que admiten unha percepción do nivel sonoro elevado, como son uso de oficinas ou servizos, comercial, deportivo, recreativo (excepto espectáculos o aire libre), restaurantes, bares, locais ou centros comerciais. Especificamente, cualifícase como zona baixa sensibilidade acústica o ámbito do territorio clasificado dentro das Ordenanzas 1, 2 e 3 do PXOM.

TIPO D: Área ruidosa. Zona de baixa sensibilidade acústica, que comprende os sectores do territorio que non requiren dunha especial protección contra o ruído. Inclúense zonas con predominio de usos como o industrial.

Outras especiais: Zona de servidume. Comprende os sectores do territorio afectados por servidumes sonoras a favor de sistemas xerais de infraestrutura viarias, ferroviarias ou outros equipos públicos que a reclamen.

INTERIORES

As zonas referidas con anterioridade, excepto a zona de servidume, teñen adscritos cinco tipos de recintos, que se clasifican en función dos usos en:

TIPO I: Dormitorios de edificios sanitarios, clínicas ou centros de descanso, auditorios, teatros de ópera.

TIPO II: Dormitorios en vivendas, consultorios médicos, dormitorios de hoteis, teatros.

TIPO III: Sala de estar, aulas de ensino, centros de culto, bibliotecas, oficinas de dirección, cines, sala de exposicións, museos.

TIPO IV: Usos comúns de vivendas, cociñas, recibidores, sala de espera, laboratorios.

TIPO V: Comercios, restaurantes, polideportivos, piscinas cubertas, estacións de viaxeiros.

Os plans xerais de ordenación municipal delimitarán as zonas de sensibilidade acústica.

A clasificación actual das zonas de sensibilidade existentes no Concello e provisional, en tanto en canto non se proceda a revisión do PXOM, recóléndose no anexo I.

O Concello realizará un estudio das características acústicas de cada unha das áreas existentes no municipio, establecéndose as áreas de forma definitiva, fixándose os obxectivos de evolución dos parámetros de calidade acústica das mesmas, e dispoñéndose os medios necesarios para a vixilancia e control dos parámetros de calidade de cada unha das zonas.

Unha vez fixados os obxectivos de calidade das zonas, o Concello establecerá os plans de acción de aplicación en cada unha de elas, co obxecto de acadar as melloras dos parámetros acústicos na medida de posible, utilizando as medidas de vixilancia e control enunciadas no apartado anterior.

ARTIGO 6º.—NIVEIS DE RUIDO E VIBRACION ADMISIBLES

Ningunha fonte sonora poderá emitir nin transmitir niveis de ruído ou vibración tal que produzan valores de recepción superiores ós fixados nas táboas 1, 2 e 3, relacionadas no anexo II, de acordo coa Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

CAPITULO III

CONDICIONS ESPECIFICAS DE PREVENCION

SECCIÓN PRIMEIRA

Regulación do ruído das actividades relacionadas cos usos industriais, terciario e equipamento

ARTIGO 7º.—TIPOS DE ACTIVIDADES

1. Tódalas actividades industriais, comerciais e de servizos, incluíndose especificamente a instalación de aparellos de uso comunitario ou particular, susceptibles de producir ruídos e vibracións quedan sometidas ó disposto nesta sección.

2. En todo caso, a transmisión de ruídos e vibracións orixinados como consecuencia daquelas actividades deberá axustarse ós límites establecidos nas presentes ordenanzas e no título II do anexo da Lei 7/1997, de protección contra a contaminación acústica. Os titulares destas actividades estarán obrigados a adoptar as medidas de insonorización das fontes sonoras e de illamento acústico dos locais para cumprir en cada caso as prescricións establecidas.

ARTIGO 8º.—PROXECTOS DE OBRAS OU INSTALACIONES

1. De acordo co previsto no artigo 4.3º da Lei 7/1997, do 11 de agosto, as actividades que producen unha perturbación por ruído ou vibracións deberán someterse ó procedemento de avaliación de incidencia ambiental. Entendéndose por actividades que produzan unha perturbación por ruído ou vibracións aquelas que:

Dispoñan de equipo de música capaz de producir dentro do local un nivel de presión sonora igual ou maior a 70 dB(A) medidos a un metro dos altofalantes.

Dispoñan de máquinas capaces de producir no interior do local un nivel de presión sonora igual ou maior de 70 dB(A) medidos a un metro da máquina.

Que se realicen no seu interior actividades capaces de superar os niveis máximos de ruído definidos nesta ordenanza.

2. Para o disposto no punto anterior, en tódolos proxectos de obras ou instalacións industriais, comerciais e de servizos que poidan provocar ruídos ou vibracións incluírase un estudio acústico xustificativo do cumprimento das medidas establecidas na Lei 7/1997 de protección contra a contaminación acústica, e demais normas técnicas, que abranguerá as determinacións recollidas nos parágrafos 2, 4, 5 e 6 do artigo 11 do Decreto 150/1999, do 7 de maio, polo que se aproba o Regulamento de protección contra a contaminación acústica, así como o seu orzamento e planos coas indicacións do parágrafo 3 do devandito artigo. Tódalas obras, instalacións ou actividades que, de conformidade co disposto na normativa estatal básica sobre a materia e na Lei 1/1995, do 2 de xaneiro, de protección ambiental de Galicia, estean sometidas a un procedemento de avaliación de impacto ambiental ou de avaliación de efectos ambientais deberán conter un estudio acreditativo do seu impacto acústico de acordo coas esixencias definidas no capítulo III do Regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999, do 7 de maio. Na declaración que se dite, que terá carácter vinculante, deberánse impoñer as medidas correctoras precisas.

3. As condicións acústicas esixidas para os diversos elementos construtivos que compoñen a edificación, serán determinadas polas Norma básica de construción sobor condicións acústicas NBE-CA-88 ou calquera outra que a substitúa. No caso de que nun mesmo edificio coexistan usos residenciais no primeiro andar, e puideran localizarse na planta baixa, conforme co planeamento municipal, usos susceptibles de producir ruídos ou vibracións, o illamento acústico mínimo do forxado medido segundo a UNE-EN-ISO 140-4, será de 55 dB (A).

4. As condicións esixidas nos locais sitios en edificios habitados ou con influencia sobre eles, e destinados a calquera actividade que poida considerarse como foco de ruído, serán as seguintes:

Os elementos construtivos horizontais e verticais de separación entre calquera instalación ou actividade que poida considerarse como un foco de ruído e calquera outro recinto contiguo, deberán garantir un illamento acústico bruto mínimo, en función da zona de sensibilidade acústica e do horario de funcionamento da actividade, que se expresan a continuación:

Zona A: de 8 a 22 horas: 60dBA. De 22 a 8 horas: 65 dBA.

Zona B: de 8 a 22 horas: 55dBA. De 22 a 8 horas: 60 dBA.

Zona C y D: de 8 a 22 horas: 50dBA. De 22 a 8 horas: 55 dBA.

O illamento acústico mínimo global dos elementos separadores (fachadas) do recinto que albergue unha actividade susceptible de producir ruídos co

ambiente exterior será en función da zona de sensibilidade acústica e do horario de funcionamento da actividade, que se expresan a continuación:

Zona A: de 8 a 22 horas: 30dBA. De 22 a 8 horas: 40 dBA.

Zona B: de 8 a 22 horas: 30dBA. De 22 a 8 horas: 35 dBA.

Zona C y D: de 8 a 22 horas: 30dBA. De 22 a 8 horas: 30 dBA.

Os valores de illamento tamén se refiren os buracos e mecanismos para a ventilación dos locais emisores, tanto no inverno como no verán.

5. Os estudos de proxectos de actividades clasificadas e/ou suxeitas ó regulamento de espectáculos e actividades recreativas, conterán as medidas específicas adicionais prescritas neste artigo.

6. Non serán esixibles as medidas específicas adicionais da sección 8.2, 8.3 e 8.4 deste capítulo ós proxectos daqueles establecementos cun horario de funcionamento que sexa exclusivamente o comprendido entre as 8 e as 22 horas e cuns aparellos musicais que sexan unicamente radio, televisión e fío musical cun nivel de emisión interno (NEI) máximo de 75 dB(A). En calquera caso, nestes supostos os establecementos disporán dun illamento mínimo ó ruído aéreo de 50 dB (A) e un illamento de fachada de 30 dB(A).

ARTIGO 9º.—LICENZA DE APERTURA

1. Non se outorgará licenza de apertura das instalacións, das actividades ou dos establecementos sometidos a esta disposición se os proxectos presentados polos interesados non se axustan ó disposto neste regulamento e demais normas de aplicación. Así mesmo, non se poderá iniciar a actividade ou poñer en funcionamento as instalacións mentres non estea comprobado que cumpren a normativa sobre contaminación acústica polos órganos inspectores ou mediante certificación expedida por empresas ou entidades homologadas.

2. Todas as actividades que produzan unha perturbación por ruído ou vibracións como se definen na sección 8.1, nas que os niveis de ruído sexan producidos por máquinas, fontes musicais ou actividades que xeren niveis que non sexan constantes, ou se poidan variar a vontade do usuario, e poidan superar os límites de emisión especificados nesta ordenanza, teñen a obriga de instalar un sonógrafo-rexistrador que rexistre os niveis sonoros existentes dentro do local en cada momento. O sonógrafo-rexistrador terá como mínimo as seguintes características:

Sistema de calibración interno que permita detectar posibles manipulacións do equipo de medida.

Rexistro sonográfico ou de almacenamento dos niveis sonoros habidos no local emisor, para cada unha das sesións ruidosas, con capacidade de almacenamento de a lo menos 1 mes.

Rexistro de todas as sesións ruidosas con indicación da data e hora de inicio, data e hora de terminación e niveis de calibración da sesión.

Mecanismos de protección (mediante chaves electrónicas ou claves de acceso) que impida posibles manipulacións posteriores, e se estas se realizan, queden rexistradas na memoria interna do sonógrafo rexistrador.

Almacenamento dos rexistros sonográficos, así como das calibracións periódicas en soporte físico estable, de tal forma que se vexan afectados por fallos de tensión.

Sistema de inspección que permita ós servizos técnicos municipais unha adquisición dos datos almacenados a fin de que estes poidan ser trasladados os servizos de inspección para a súa análise e avaliación. Así mesmo terán a capacidade de enviar de forma automática o servizo de inspección municipal os datos almacenados durante cada unha das sesións ruidosas que se produzan no local.

ARTIGO 10º.—MEDIDAS CORRECTORAS E CONTROIS

1. Nas licenza de apertura e nas declaracións de incidencia ambiental deberán sinalarse as medidas correctoras e os controis que deberán cumprilas actividades e instalacións, indicándose expresamente que o incumprimento destas pode dar lugar á revogación daquelas licenza ou autorizacións.

2. As actividades que estean suxeitas a inspección permanente mediante a instalación de dispositivo sonógrafo- rexistrador como se indica na sección 9.2, axustaranse os seguinte requisitos:

A instalación do sonógrafo – rexistrador deberá ser notificada os servizos técnicos municipais polo instalador mediante escrito no que figure a marca, modelo funcionalidade, lugar da instalación valor da limitación se houbese e xustificación da mesma, certificación o correcto funcionamento e calibración do sistema.

Os dispositivos estarán incluídos dentro dun programa de mantemento que asegure o correcto funcionamento tanto do dispositivo como dos elementos de enlace co sistema de inspección municipal descrito no anexo 1, así como a verificación e calibración do sistema de medida, debendo realizarse a lo menos unha vez o ano, correndo a conta do propietario da actividade a presentación da documentación e dos certificados do correcto funcionamento do sistema.

Os custos dos dispositivos de control e o seu mantemento dentro do sistema de inspección municipal se consideran taxas de inspección, i en virtude do expresado na disposición adicional sexta da Lei 37/03, de 17 de novembro, do Ruído (BOE de 18 de novembro).

Os dispositivos deberán enviar os datos ó sistema de inspección diariamente, considerándose a

falta de recepcións mesmos así como a existencia de calquera incidencia, que ataíña ó funcionamento correcto do dispositivo, como suficiente para a suspensivo preventiva da actividade.

ARTIGO 11º.—INSPECCIONS

1. Unha vez iniciada a actividade ou postas en funcionamento as instalacións, realizaranse as inspeccións precisas para comprobar que as actividades ou instalacións cumpren a normativa. Como consecuencia destas, poderán incoarse os correspondentes procedementos sancionadores ou ben acordar medidas correctoras ou de control. As comprobacións ás que se refire este parágrafo rexeranse polo disposto na lexislación ambiental de Galicia.

2. As actividades suxeitas a inspección permanente mediante a instalación dun dispositivo sonógrafo- rexistrador, como se indica no artigo 9.2, deberán exercer a actividade co citado dispositivo en perfecto estado de funcionamento, polo que en caso de detección por parte do sistema de inspección automática de algunha incidencia no funcionamento do sonógrafo- rexistrador, procederase a clausura da actividade ata que o técnico do mantemento do dispositivo comunique a causa da avaría e os certificados de posta en marcha, verificación e correcto estado de funcionamento.

3. Os equipos deberán axustarse o disposto nesta Ordenanza, polo que o fabricante deberá presentar nos servizos técnicos a documentación necesaria na que se comprobe que o dispositivo cumpre todas e cada unha das características expresadas nesta Ordenanza.

4. Os instaladores e técnicos de mantemento dos dispositivos de control deberán presentarse os servizos técnicos do Concello a seguinte documentación:

Que se acredite por parte do fabricante que posúe os coñecementos para realizar a correcta instalación, verificación e calibración do dispositivo de control.

Ter a instrumentación necesaria para realizar medidas de nivel de presión sonora, posuíndo o menos un sonómetro tipo II correctamente calibrado.

SECCION SEGUNDA

Actividades de ocio, de espectáculos e recreativas

ARTIGO 12—RUIDOS NO EXTERIOR

1. Os titulares de establecementos serán responsables de velar, para que os usuarios, ó entrar ou saír do local, non produzan molestias á veciñanza. No caso de que as súas recomendacións non sexan atendidas deberán avisar inmediatamente á policía municipal. Do mesmo xeito actuarán se constatan a consumición de bebidas, expeditas no dito local,

fóra do establecemento e dos lugares autorizados. Así mesmo, e sen prexuízo das responsabilidades dos titulares do establecemento, as referidas obrigas serán cumpridas polos dependentes ou encargados que presten servizos no local.

2. Naquelas zonas da cidade onde existan numerosas actividades destinadas ó uso de establecementos abertos ó público sempre que os niveis de recepción no ambiente exterior, producidos pola adición ás múltiples actividades existentes e pola actividade das persoas que utilicen estes establecementos, superen en máis de 3 dB os niveis fixados nesta disposición, o concello establecerá as medidas oportunas, dentro do seu ámbito de competencias, tendentes a diminuí-lo nivel sonoro exterior ata situalo dentro dos límites correctos. Para estes efectos, o concello, trala solicitude dos informes de inspección ambiental e que constaten, de se-lo caso esta realidade, acordará mediante resolución motivada do alcalde, a declaración destas zonas urbanas como «zonas saturadas por acumulación de rúidos». Esta resolución, adoptada nun procedemento contradictorio, poderá acordar algunha das medidas cautelares previstas no artigo 43 deste regulamento e do artigo 20 da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, e en concreto, a posible paralización da actividade ou clausura de instalacións, o precinto de equipos así como calquera outra que se considere imprescindible para evita-la persistencia desta situación.

3. As actividades complementarias no exterior, debidamente autorizadas, desenvolvidas polos establecementos de bar, cafetería ou restauración, café bar especial e pub (terrazas na vía pública) non estarán sometidas ás limitacións de illamento acústico ou ós límites máximos de ruído permitidos no exterior. Non obstante, en ningún caso se producirán rúidos que superen, en espazos estremeiros ou superiores, os valores de recepción que figuran no anexo II desta disposición. En todo caso, non poderán situarse ou utilizarse nestes espazos dedicados a estas actividades complementarias equipos de música ou outros reprodutores sonoros, así como aqueloutros elementos susceptibles de xerar ruído.

4. Os titulares dos establecementos coidarán do mantemento da orde nas terrazas, debendo solicitar a actuación da policía local en caso de alteración ou molestia esaxerada para a veciñanza. Neste sentido, nas declaracións ou licenzas de actividade ou de apertura que se expidan para estes establecementos abertos ó público preverase que o quebranto reiterado deste deber pode comporta-la revogación da autorización ou licenza, logo dun expediente contradictorio instruído para o efecto. Cando no local público no que se desenvolvan actividades de ocio e que dispoña de licenza de espazos abertos produzan uns niveis de ruído superior ós permitidos, considerárase ó titular responsable das molestias, séndolle de aplicación o réxime sancionador previsto nesta disposición.

ARTIGO 13º.—AVISO DE NIVEIS SONOROS

1. Tódolos establecementos públicos que dispoñan de equipo musical de elevada potencia, independentemente doutras limitacións establecidas nestas ordenanzas, non poderán superar niveis sonoros máximos de 90 dB (A) en ningún punto ó que teñan acceso os clientes ou usuarios, agás que no acceso do referido espazo se coloque o aviso seguinte: «a exposición prolongada ós niveis sonoros do interior poden producir lesións permanentes no oído». O aviso deberá ser perfectamente visible tanto pola súa dimensión como pola súa iluminación.

ARTIGO 14º.—APARATOS DE CONTROL. LIMITADORES DE RUIDO

1. Para o mellor control dos límites sonoros regulados nesta ordenanza, e complementando ó expresado no artigo 9.2, e para todas as actividades de café bar especial, salas de festas, salas de baile, discoteca, e en xeral, todas as actividades que dispoñan de animación musical mediante equipos de produción ou ampliación sonora cuxo nivel de emisión poida ser variado por usuario deberán de instalar, ademais do dispositivo sonógrafo-rexistrador, un aparato limitador que permita asegurar, de forma permanente, que baixo ningunha circunstancia as emisións do equipo musical superen os límites admisibles de nivel sonoro no interior das edificacións adxacentes, así como que cumpren os niveis de emisión o exterior esixidos por esta ordenanza. Os limitadores deberán intervir na totalidade da cadea de son, de forma espectral, o obxecto de poder utilizar o máximo nivel sonoro emisor que o illamento acústico do local lle permita.

2. Os dispositivos definidos no artigo 9.2 sonógrafo-rexistrador e o limitador definido no artigo 14.1 poderán estar integrados no mesmo aparato (imitador-rexistrador), debendo cumprir o limitador rexistrador as seguintes características:

Deberán intervir na totalidade da cadea de son, de forma espectral, o obxecto de poder utilizar o máximo nivel sonoro emisor que o illamento acústico do local lle permita.

Sistema de calibración interno que permita detectar posibles manipulacións do equipo de medida e de emisión musical.

Rexistro sonográfico ou de almacenamento dos niveis sonoros habidos no local emisor, para cada unha das sesións ruidosas, con capacidade de almacenamento de a lo menos 1 mes.

Rexistro de toda as sesións ruidosas con indicación da data e hora de inicio, data e hora de terminación e niveis de calibración da sesión.

Mecanismos de protección (mediante chaves electrónicas ou claves de acceso) que impida posibles manipulacións posteriores, e se esas se realiza-

sen, queden rexistradas na memoria interna do sonógrafo- rexistrador.

Almacenamento dos rexistros sonográficos, así como das calibracións periódicas en soporte físico estable, de tal forma que non se vexa afectados por fallos de tensión.

Sistema de inspección que permita ós servizos técnicos municipais unha adquisición dos datos almacenados a fin de que éstos poidan ser trasladados ós servizos de inspección para a súa análise i avaliación. Así mesmo terán a capacidade de enviar de forma automática o servizo de inspección municipal os datos almacenados durante cada unha das sesións ruidosas que se produzan no local.

3. A instalación e funcionamento dos limitadores rexistradores axustarase ó especificado nos artigos 10.2, 11.2 e 11.3 desta Ordenanza.

ARTIGO 15º.—CERTIFICADO FINAL DE OBRA

Os locais públicos destinados ó espallamento e ocio terán que dispor do tratamento acústico de paredes, teitos e solos co fin de garanti-los illamentos mínimos requiridos. O certificado final de obra recollerá necesariamente que os materiais proxectados foron instalados.

ARTIGO 16º.—DOBRE PORTA

Co fin de evita-la transmisión sonora directamente ó exterior, nos establecementos nos que se instale equipo musical de emisión igual ou superior de 80 dB (A), será obrigatoria a instalación dunha dobre porta, con peche automático e dispositivo antipático de apertura manual e constituíndo un vestíbulo cortaventos que configure un espazo intermedio que actúe como cámara de control para impedir que as dúas portas estean abertas ó mesmo tempo. Estas portas deberán permanecer constantemente pechadas a partir das 22 horas, agás para a entrada e saída de persoas.

ARTIGO 17º.—MEDIDAS ADICIONAIS ESPECIFICAS DO ESTUDIO DE IMPACTO ACUSTICO

1. Para conceder licenza de apertura dunha actividade con equipo de música ou que inclúa a previsión de actuacións musicais, ademais da documentación que se esixa legalmente, será preciso describir mediante estudio técnico realizado por técnico competente os seguintes aspectos da instalación:

- a) Descrición de todas as fontes de ruído que existan no local, con expresión do seu ruído i espectro.
- b) Descrición do equipo musical ou de sonido, potencia acústica i espectro, localización e numero de altosfalantes, así como a xustificación do espectro radiado.
- c) Descrición dos sistemas de illamento acústico, con detalle das pantallas de illamento, e

con especificación do illamento en función das frecuencias e a absorción acústica.

- d) Cálculo xustificativo do tipo de reverberación e illamento.
- e) Determinación do espectro de ruído máximo que se poida producir no local que garanta as esixencias dos valores de inmisión expostos na Ordenanza, con respecto os recintos colindantes.
- f) Instalación do equipo limitador rexistrador axustado a 3 dB por debaixo do espectro de ruído máximo.

2. Previamente á apertura, as entidades acreditadas pola Consellería de Medio Ambiente ou os servizos técnicos municipais comprobarán a instalación reproducindo no equipo a inspeccionar que o espectro de ruído emitido polo equipo se encontra 3 dB por debaixo do espectro de ruído máximo que se pode producir no local, definido no apartado e) do artigo anterior. Nestas condicións comprobarase que o nivel máximo medido nos recintos colindantes non excede os límites fixados nesta Ordenanza.

un son co mando do potenciómetro de volume ó máximo nivel e, con esas condicións, e o limitador en funcionamento, medirán o ruído na vivenda ou local máis afectado. O nivel máximo medido non poderá excede-los límites fixados nestas ordenanzas.

SECCION TERCEIRA

REGULAMENTACION DO RUIDO DO TRAFICO

ARTIGO 18º.—VEHICULOS DE TRACCION MECANICA

1. Todo vehículo de tracción mecánica terá en boas condicións de funcionamento o motor, a transmisión, carrozaría e demais elementos del capaces de producir ruídos, especialmente o dispositivo silenciador dos gases de escape, co fin de que o nivel sonoro emitido polo vehículo co motor en marcha non exceda dos límites previstos no Decreto 1439/1972, do 25 de maio, sobre homologación de automóviles respecto ó ruído.

2. Os límites máximos admisibles para ruídos emitidos polos distintos vehículos de motor na circulación serán os establecidos para as emisións de vehículos terrestres, no decreto citado no parágrafo anterior.

3. Consonte o disposto no artigo 10 do texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial aprobado polo Real decreto legislativo 339/1990, modificado pola Lei 19/2001, do 19 de decembro, non se permitirá a circulación de vehículos con niveis de ruídos superiores ós regulamentariamente establecidos.

ARTIGO 19º.—DISPOSITIVOS ACUSTICOS

Conforme o disposto nos artigos 7 e 110 e seguintes do Real decreto 13/1992, do 17 de xaneiro,

polo que se aproba o Regulamento xeral de circulación para a aplicación e desenvolvemento do texto articulado da Lei sobre o tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial, respectaranse as seguintes limitacións:

- 1º Os condutores de vehículos de motor, agás os que serven en vehículos da policía gobernativa ou municipal, servizos de extinción de incendios e salvamento e outros vehículos destinados ós servizos de urxencia, non poderán facer uso dos dispositivos acústicos en todo o termo municipal durante as 24 horas do día, agás cando se trate de evitar un accidente ou se realice un servizo urxente de auxilio, supostos nos que serán utilizados de forma axeitada e proporcionada.
- 2º Prohíbese a circulación de vehículos de motor con escape libre e con silenciadores ineficaces, incompletos, inadecuados ou deteriorados.
- 3º De igual xeito prohíbese forzar ou violentar as marchas dos vehículos producindo rúidos molestos ou innecesarios, aínda que estivesen dentro dos límites máximos admisibles.
- 4º Así mesmo, prohíbese a circulación de vehículos a motor cando, por exceso de carga, produzan rúidos superiores ós sinalados na lexislación estatal vixente.

ARTIGO 20º.—RESTRICIONS DE CIRCULACION

1. De conformidade co artigo 5.3º da Lei 7/1997, do 11 de agosto, nos casos nos que o ruído do tráfico afecte notoriamente a tranquilidade da poboación, o concello poderá sinalar zonas ou vías nas que algunhas clases de vehículos de motor non poderán circular ou deberán facelo de xeito restrinxido en horario e velocidade.

2. Para efectos do establecido no parágrafo anterior, considéranse as zonas que soportan un nivel de ruído, debido ó tráfico rodado, que alcance valores de nivel continuo equivalente (LpAeq) superior a 55 dB durante o período nocturno (de 22 h a 8 h) e a 65 dB no período diúrno (de 8 h a 22 h).

ARTIGO 22º.—INSPECCION E CONTROL

1. A policía local poderalles esixir ós condutores de vehículos de motor e ciclomotores, que ó seu xuízo excedan os límites de emisión permitidos, o sometemento ás probas de control de rúidos consonte o disposto no artigo 10.6º, inciso segundo, da Lei do 19 de decembro de 2001, de modificación do Real decreto lexislativo 339/1990. Así mesmo, e de conformidade co Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo, modificado pola Lei 19/2001, do 19 de decembro, os axentes da autoridade poderán inmovilizar o vehículo nos casos de supera-los niveis de rúidos regulamentariamente permitidos e nos

termos previstos no artigo 70.2º do referido real decreto.

2. Os vehículos cun nivel sonoro que exceda os límites máximos establecidos no Decreto 1439/1972, do 25 de maio, sobre homologación de automóbiles respecto o ruído, serán obxecto da correspondente denuncia.

3. Consonte o disposto no artigo 7 do Decreto 1439/1972, do 25 de maio, sobre homologación de vehículos, os axentes de vixilancia do tráfico formularán denuncias por infracción do disposto neste regulamento cando, coa axuda de aparellos medidores de ruído comprobren que o nivel de rúidos producidos por un vehículo en circulación supera os límites sinalados no artigo 6 do devandito decreto. Poderá, así mesmo, ser formulada denuncia polos axentes de vixilancia de tráfico sen necesidade de aparellos medidores, cando se trate de vehículos que circulen co chamado «escape libre» ou produzan, por calquera outra causa, un nivel de rúidos que notoriamente superen os límites máximos establecidos.

O titular do vehículo denunciado poderá unir ó prego de descargo, certificación expedida pola Delegación Provincial da Consellería de Industria e Comercio ou empresa homologada, na que se faga consta-lo nivel de ruído comprobado pola mesma, sempre que presente o vehículo ante aquel organismo no prazo dos dous días hábiles seguintes á entrega ou recepción do boletín de denuncia.

SECCION CUARTA

REGULAMENTACION DO RUIDO NAS EDIFICACIONES

ARTIGO 22º.—CONCEPTO DE EDIFICACION

Considéranse sometidas para os efectos desta disposición os edificios destinados a calquera dos seguintes usos:

- Residencial privado, no que se entenden incluídos todo tipo de vivendas.
- Residencial público, así hoteis, asilos, e demais establecementos hoteleiros.
- Administrativos e de oficinas.
- Sanitarios, nos que se inclúen hospitais, clínicas e outros centros sanitarios.
- Docentes, tales como escolas e universidades.
- Industriais e de servizos, tales coma supermercados, talleres mecánicos, e similares.

ARTIGO 23º.—CONDICIONS ACUSTICAS

1. Os diversos elementos construtivos dos edificios definidos con anterioridade, deben cumprilas condicións acústicas determinadas no capítulo III da norma básica de edificación (NBE-CA-88, Orde do 29 de setembro de 1988, BOE nº 242, do 8 de outubro).

2. De coexistir nun mesmo edificio varios usos dos definidos no artigo anterior, aplicaranse as condicións acústicas da NBE a cada local por separado, e nos elementos construtivos de común unión entre varios locais, aplicaranse as imposicións máis esixentes dos locais afectados.

3. Exceptúanse do punto anterior os forxados constitutivos da primeira planta da edificación cando a dita planta sexa de uso residencial e na planta baixa se poidan localizar, conforme o planeamento, usos susceptibles de producir molestias por ruídos ou vibracións. Nestes casos, o illamento acústico bruto ó ruído aéreo esixible será de, polo menos, 55 dB (A).

ARTIGO 24º.—MAQUINARIA E INSTALACIONES

1. Os aparatos elevadores, as instalacións de ventilación e acondicionamento do aire e as súas torres de refrixeración, a distribución e evacuación de augas, a transformación da enerxía eléctrica e demais servizos dos edificios serán instalados coas precaucións de localización e illamento que lles garanten un nivel de transmisión sonora ós locais e ambientes próximos que cumpran co disposto o título II do anexo da Lei 7/1997, de protección contra a contaminación acústica.

2. Co fin de evitar no posible a transmisión de ruído a través da estrutura da edificación, deberán terse en conta as seguintes normas:

- a) Todo elemento con órganos móbiles manterase en perfecto estado de conservación, principalmente o que se refire á suavidade dos seus rodamentos.
- b) Non se permitirá a ancoraxe directa de máquinas ou soporte delas nas paredes medianeiras, teitos ou forxados de separación de recintos, senón que se realizará interpoñendo os adecuados dispositivos antivibratorios.
- c) As máquinas de arrinque violento, as que traballen por golpes ou choques bruscos e as dotadas de órganos con movemento alternativo deberán estar ancoradas en bancadas independentes, sobre o chan e illadas da estrutura da edificación por medio dos adecuados dispositivos antivibratorios.
- d) Os condutos polos que circulen fluídos líquidos ou gasosos de forma forzada, conectados directamente con máquinas que teñan órganos en movemento, disporán de dispositivos de separación que impidan a transmisión das vibracións xeradas en tales máquinas. As bridas e os soportes dos condutos terán elementos antivibratorios. As aberturas dos muros para o paso das conducións dotaranse de materiais antivibratorios.
- e) Nos circuítos de auga evitarase a produción de golpes de elevadores hidráulicos, e as seccións e disposición das válvulas e billas deberán ser tal que o fluído circule por elas en réxime laminar para os gastos nominais.

ARTIGO 25º.—CERTIFICADO DE ILLAMENTO ACUSTICO

1. A partir da presentación do correspondente certificado de fin de obra, o concello procederá a comproba-lo cumprimento das prescricións establecidas neste capítulo, comprobación que poderá omitirse se a achegan os promotores, xunto coa anterior certificación, certificado de illamento acústico expedido por empresas ou entidades homologadas pola Consellería de Medio Ambiente.

2. Non se concederá a licenza de primeira ocupación sen o informe favorable sobre o cumprimento dos requisitos acústicos esixidos.

3. O procedemento regulador de homologación das empresas ou entidades para efectuar mediacións en contaminación acústica e vibracións será o establecido no capítulo II do Decreto 150/1999, do 7 de maio, polo que se aproba o Regulamento de protección contra a contaminación acústica.

SECCION QUINTA REGULAMENTACION DO RUIDO PARA ACTIVIDADES VARIAS

ARTIGO 26º.—ACTIVIDADES VARIAS

1. A produción de ruídos e vibracións na vía pública, nas zonas de pública concorrencia ou no interior dos edificios, non poderá superar, tanto de día como de noite, os límites establecidos nesta norma para garantir unha correcta convivencia cidadá.

2. Os donos de animais domésticos deben de evitar calquera tipo de ruído provocado polos animais entre as 10 de noite e as 8 da mañá para velar pola tranquilidade dos veciños. No resto das horas que compoñen o día, non se permitirá que o nivel de ruídos producidos polos animais, exceda os límites da boa convivencia e en ningún caso os valores establecidos nesta disposición. O dono será responsable do ruído producido polos seus animais.

3. Os propietarios ou usuarios de aparellos produtores de son e instrumentos musicais ou acústicos, que fagan uso deles, xa sexa no propio domicilio ou en zonas públicas, non deberá exceder-las límites de ruído establecidos. Soamente nos casos excepcionais se poderá exceder destes límites se o concello concede a autorización oportuna.

4. Comportamento nocturno. Entre as 10 da noite e as 8 da mañá queda prohibido:

- a) Cantar, usar instrumentos musicais ou semellantes, berrar ou vociferar.
- b) Realizar reparación domésticas ou traballos que produzan molestias, agás autorización expresa.

- c) Realizar traballos de bricolaxe cando os ruídos ou vibracións superen os niveis permitidos.
- d) Utilizar aparatos domésticos se emiten un nivel de ruído superior ó permitido nesta disposición.

5. Calquera outra actividade ou comportamento singular ou colectivo, non comprendido nos puntos precedentes deste capítulo, que comporte unha perturbación por ruídos para a veciñanza, evitable coa observancia dunha conduta cívica normal, será sancionado conforme o establecido neste regulamento.

*ARTIGO 27º.—TRABALLOS NA VIA PUBLICA
E NA EDIFICACION*

1. Nos traballos realizados tanto na vía pública como na edificación non se autorizará o emprego de maquinaria que teña un nivel de emisión externo (NEE) superior a 90 dB (A), medidos na forma que se fixa regulamentariamente.

2. Os traballos realizados tanto na vía pública como na edificación non poderán realizarse entre as 22 horas e as 8 horas do día seguinte se producen niveis sonoros superiores ó establecido con carácter xeral neste decreto.

3. Exceptúanse da prohibición anterior as obras urxentes, as que se realicen por razóns de necesidade ou perigo e aquelas que polos seus inconvenientes non poidan levarse a cabo durante o día. O traballo nocturno deberá ser expresamente autorizado polo concello, que determinará os límites sonoros que deberá cumprir en función das circunstancias que concorran en cada caso, sen prexuízo do establecido na lexislación laboral.

ARTIGO 28º.—CARGA E DESCARGA

1. Prohíbense as actividades de carga e descarga de mercancías, manipulación de caixas, contedores, materiais de construción e obxectos similares na vía pública, entre as 22 horas e as 8 horas do día seguinte, cando estas operacións superen os límites sonoros establecidos no presente regulamento. É preceptiva a autorización municipal expresa para aquelas actividades que xustifiquen tecnicamente a imposibilidade de respectar os límites establecidos.

2. No horario restante da xornada laboral, estas actividades deberán realizarse co máximo coidado a fin de minimizar as molestias e reducilas ás estritamente necesarias.

ARTIGO 29º.—LIMPEZA E RECOLLIDA DE LIXO

O servizo público nocturno de limpeza e recollida de lixo adoptará as medidas e as precaucións necesarias para reducir ó mínimo o nivel de perturbación da tranquilidade cidadá.

Nos pregos das cláusulas administrativas particulares deste servizo especificaranse, entre as condicións de execución, os valores límites de emisión sonora aplicables ós vehículos e á actividade que estes realizan.

ARTIGO 30º.—DISPOSITIVOS SONOROS.

1. Con carácter xeral non se permitirá o emprego de ningún dispositivo sonoro con fins de propaganda, reclamo, aviso ou espallamento.

Esta prohibición non rexerá nos casos de alarma, urxencia ou especial significación cidadá determinada polo concello.

2. Para os efectos desta disposición enténdese como sistemas de alarma todo dispositivo sonoro que teña por finalidade indicar unha manipulación sen autorización dunha instalación, ben ou local.

3. Co fin de evitar ou minimizar as molestias ocasionadas polos sistemas de alarma, deberán terse en conta as normas establecidas nos seguintes puntos:

- a) Os propietarios das alarmas deberán poñer en coñecemento da policía municipal os seus datos persoais para que, unha vez avisados do seu funcionamento anómalo, procedan de inmediato a súa interrupción.

O descoñecemento do titular ou persoa responsable por parte da policía municipal será entendido como autorización tácita a favor desta para o uso dos medios necesarios para interromper o sistema de aviso.

A anterior medida enténdese sen prexuízo da imposición da correspondente sanción, cando as molestias deriven de actos imputables á actuación do propietario ou industrial subministrador, como consecuencia dunha deficiente instalación do aparello ou dunha falta das operacións necesarias para mantelo en bo estado de conservación.

- b) Prohíbese a activación voluntaria dos sistemas de alarma, agás nos casos de proba e ensaio que se indican:

— Iniciais: serán os casos que se realicen inmediatamente despois das instalacións para comprobalo seu funcionamento. Poderán efectuarse entre as 10 e as 18 horas da xornada laboral.

— Rutineiras: serán as de comprobación periódica do correcto funcionamento dos sistemas de alarma. Só poderán realizarse unha vez ó ano e nun intervalo máximo de 5 minutos, dentro dos horarios anteriormente indicados da xornada laboral.

A policía municipal deberá coñecer previamente, o plan destas comprobacións coa expresión do día e hora na que se van realizar.

CAPÍTULO IV
INSPECCION E RÉXIME SANCIONADOR

SECCION PRIMEIRA
DISPOSICIONS XERAIS

ARTIGO 31º.—NORMATIVA APLICABLE

Para o non previsto nesta disposición, será de aplicación:

- A Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica desenvolvida a través do Regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999, do 7 de maio.
- A Lei 1/1995, do 2 de xaneiro, de protección ambiental de Galicia.
- O Decreto 156/1995, do 3 de xuño, de inspección ambiental.
- O capítulo II do título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, do réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.
- O Real decreto 1398/1993, do 4 de agosto, polo que se aproba o Regulamento do procedemento para o exercicio da potestade sancionadora.
- Real decreto legislativo 339/1990, do 2 de marzo, polo que se aproba o texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial.
- Lei 19/2001, do 19 de decembro, de reforma do texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial.
- Decreto 2414/1961, do 30 de novembro, polo que se aproba o Regulamento de actividades molestas, insalubres, nocivas e perigosas.
- Lei 7/1985, do 2 de abril, de bases de réxime local.
- Lei 37/03, de 17 de novembro, do Ruído.
- Decreto 292/04, de 18 de novembro, polo que se aproba o catálogo de espectáculos públicos e actividades recreativas da CCAA galega.

SECCION SEGUNDA
INSPECCION E VIXILANCIA

ARTIGO 32º.—COMPETENCIA

1. Correspóndelle ó concello exercer-lo control do cumprimento do previsto na presente disposición, conforme o disposto no capítulo II do título III da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, no referente ás denuncias e ás actuacións de inspección e vixilancia.

2. Cando o concello se considere imposibilitado para o exercicio da competencia de inspección, poderá solicita-lo auxilio en tal función á Administración autonómica, ou ás empresas habilitadas ó respecto pola Xunta de Galicia, de acordo co estipulado no artigo 25 da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

ARTIGO 33º.—ACTIVIDADE DE INSPECCION

1. O persoal do concello, ou empresa habilitada debidamente identificada, poderá levar a cabo visita de inspección ás actividades que se veñan desenvolvendo e ás instalacións en funcionamento para os efectos de comproba-lo cumprimento das determinacións das presentes ordenanzas.

Para a realización de inspeccións será necesario o consentimento do interesado para entrar no domicilio, ou en caso contrario será preceptiva a correspondente autorización xudicial. Nos demais supostos, o persoal, debidamente identificado, estará facultado para acceder ás instalacións ou establecementos, se é o caso, sen previo aviso. Os propietarios dos establecementos e actividades produtoras de ruídos e vibracións deberá permitila inspección e facilitala.

2. As visitas de inspección poderán levarse a cabo por propia iniciativa municipal ou logo de solicitude de calquera interesado dirixida á autoridade administrativa competente. As solicitudes conterán, ademais dos datos esixibles ás instancias na lexislación que regula o procedemento administrativo, os datos precisos para a realización da visita de inspección (nome dos afectados denunciante teléfonos direccións).

Nos casos de recoñecida urxencia, cando os ruídos resulten altamente perturbadores ou cando sobreveñan ocasionalmente por uso abusivo, deterioración ou deficiente funcionamento das instalacións, aparellos ou equipos, a solicitude de visita de inspección poderá formularse directamente ante os servizos de inspección tanto de palabra como por escrito.

3. As visitas de inspección realizaranse tendo en conta as características do ruído e das vibracións. Para ese fin as medicións relativas ó ruído obxectivo realizaranse previa citación do responsable do foco ruidoso e as medicións relativas ó ruído subxectivo practícaranse sen coñecemento do titular, sen prexuízo de que neste último caso poida ofrecerse ó responsable do foco ruidoso unha nova medición na súa presenza para o seu coñecemento.

4. Unha vez concluídas as medicións, redactarase a correspondente acta, entregándolles ós interesados unha copia do resultado delas. As actas emitidas polos órganos competentes gozan de presunción de veracidade en canto ós feitos contidos nelas e constitúen proba dabondo para os efectos do correspondente procedemento sancionador, non

sendo que se achegue polos interesados algunha proba en contrario. Tal presunción esténdese ás medicións realizadas con instrumentos que reúnen os requisitos regulamentarios establecidos no punto 6 do Regulamento de protección contra a contaminación acústica.

5. O Concello parta o mellor control das actividades definidas no artigo 8.1 equiparase cun sistema de inspección automática cuxas características se definen no anexo III, e que teñen como obxecto reportar as incidencias que se produzan no funcionamento da actividade con respecto as propiedades acústicas e os horarios de funcionamento. A xestión deste sistema poderá ser contratada e unha entidade externa do Concello.

SECCION TERCEIRA
RÉXIME SANCIONADOR

ARTIGO 34º.—INFRACCIONS

Consideraranse infraccións administrativas as accións ou omisións que contraveñan as disposicións deste regulamento. As infraccións clasifícanse en leves, graves ou moi graves, de conformidade co tipificado nos artigos seguintes, de acordo co establecido no capítulo III, título III da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

ARTIGO 35º.—FALTAS LEVES

Constitúe falta leve:

- a) A superación dos límites admitidos ata 5 dB (A).
- b) A transmisión de niveis de vibración correspondente á curva base inmediatamente superior á máxima admitida para cada situación (anexo Lei 7/1997, do 11 de agosto).
- c) Calquera outra infracción ás normas da Lei 7/1997, do 11 de agosto, non cualificada expresamente como falta grave ou moi grave, conforme o disposto no seu artigo 13º.
- d) A circulación de vehículos de motor co escape libre e con silenciadores ineficaces, incompletos, inadecuados ou deteriorados.
- e) A non presentación dos vehículos ás inspeccións.
- f) A contravención das obrigas previstas nos parágrafos 2, 3, 4 e 5 do artigo 26 desta ordenanza.

ARTIGO 36º.—FALTAS GRAVES

Constitúe falta grave:

- a) A superación en máis de 5 dB (A) dos valores límite admitidos.
- b) A transmisión de niveis de vibración correspondentes a dúas curvas base inmediatamen-

te superiores á máxima admitida para cada situación (anexo Lei 7/1997, do 11 de agosto).

- c) A vulneración expresa dos requirimentos municipais para a corrección das deficiencias observadas.
- d) O impedimento, retraso ou obstrución ó labor inspector. Considérase, en todo caso, como resistencia á actuación inspectora impedirles ós funcionarios competentes a entrada ós recintos e locais onde deban realizarse as inspeccións, sempre e cando a Administración actuante observase os requisitos formais establecidos neste regulamento.
- e) A reincidencia en 4 ou máis faltas leves no prazo de doce meses.
- f) A iniciación de actividades ou a apertura de establecementos e instalacións susceptibles de producir ruídos ou vibracións sen obte-la previa autorización ou licenza.
- g) A transgresión ou incumprimento das condicións correctoras sinaladas polo órgano competente.

Neste último suposto, os suxeitos responsables poderán evita-la imposición de sanción se proceden voluntariamente á paralización ou non iniciación da actividade.

- h) A ocultación ou alteración maliciosa de datos relativos a contaminación acústica aportados os expedientes administrativos encamiñados á obtención de autorizacións ou licenzas relacionadas co exercicio das actividades descritas nesta ordenanza.

ARTIGO 37º.—FALTAS MOI GRAVES

Constitúen faltas moi graves:

- a) A superación en máis de 15 dB (A) dos valores límite admitidos.
- b) A transmisión de niveis de vibración correspondente a máis de dúas curvas base inmediatamente superiores á máxima admitida para cada situación (anexo Lei 7/1997, do 11 de agosto).
- c) A reincidencia en 2 ou máis faltas graves no prazo de 12 meses.
- d) O incumprimento das ordes de clausura dos establecementos ou de paralización da actividade

ARTIGO 38º.—SANCIONS

As infraccións ós preceptos deste regulamento sancionaranse de acordo co establecido na Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

- a) Infraccións leves, con multa desde 60,10 ata 1.502,53 euros.

- b) Infraccións graves, con multa dende 1.502,54 ata 9.015,18 euros, clausura temporal do establecemento ou paralización da actividade por un espazo de tempo non superior a seis meses
- c) Infraccións moi graves, con multa dende 9.015,19 ata 60.101,21 euros, clausura do establecemento ou paralización da actividade por espazo superior a seis meses ou con carácter definitivo.

ARTIGO 39º.—ATENUANTES

Sempre que a comisión da infracción se produza por primeira vez e a corrección da emisión de ruído que orixinou a sanción se fixese nun prazo de 48 horas, reducíndoa ó nivel autorizado, a sanción imponse no seu grao mínimo. En todo caso, o prazo computarase a partir da comprobación da comisión da infracción.

ARTIGO 40º.—CLAUSURA

A sanción de clausura temporal ou definitiva poderá impoñerse naquelas infraccións nas que se aprecie reiterada resistencia ó cumprimento do ordenado pola alcaldía ou manifesta actitude do titular da instalación no sentido de dificultar, falsear ou desvirtuarlo resultado da inspección.

ARTIGO 41º.—MEDIDAS COMPLEMENTARIAS

Na resolución que poña fin ó procedemento sancionador poderá acordarse, á parte da imposición da sanción correspondente, a adopción de medidas correctoras, así como a indemnización dos danos e perdas ocasionados como consecuencia da actividade infractora. Para a execución dos ditos actos, se o infractor non os cumprise voluntariamente no prazo que se lle sinale, poderán impoñérselle multas coercitivas sucesivas de ata 3.005,06 euros cada unha. Igualmente poderá ordenarse a execución subsidiaria nos termos previstos no artigo 98 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

ARTIGO 42º.—PRESCRICION

As infraccións ás que se refire este regulamento prescribirán nos seguintes prazos, desde a comisión do feito:

- a) Seis meses, no caso de infraccións leves.
- b) Dous anos, no caso de infraccións graves.
- c) Catro anos, no caso de infraccións moi graves.

ARTIGO 43º.—MEDIDAS CAUTELARES

Coa independencia das demais medidas que se adopten para garanti-la eficacia da resolución que no seu momento se dite, con carácter cautelar o concello poderá acorda-la inmediata adopción de

medidas correctoras imprescindibles para evita-los danos ou molestias graves que se estean ocasionando como consecuencia das actividades presuntamente infractoras. Igualmente, e co mesmo carácter cautelar, poderá acordarse a paralización da actividade ou a clausura das instalacións ou dos establecementos cando a produción de ruídos ou vibracións supere os niveis establecidos para a súa tipificación como falta moi grave, ou ben cando, acordada a adopción de medidas correctoras, o requirimento municipal resultase incumplido no prazo que para os efectos se sinale. Tamén poderá acordarse o precinto de equipos, así como calquera outra medida que se considere imprescindible para evita-la persistencia na actuación infractora. Estas medidas adoptaranse despois de audiencia do interesado, por un prazo de cinco días, excepto naqueles casos que esixan unha actuación inmediata.

**CAPITULO V
ACCION MUNICIPAL**

ARTIGO 44º.—ACCION MUNICIPAL

A acción municipal en materia de contaminación acústica concretarase nun programa xeral de actuacións baseado nos seguintes principios e criterios:

1. Prevención, corrección e mellora.
2. Información.
3. Concienciación.

Como punto de partida haberá que coñece-lo grao de concienciación dos cidadáns ante o problema para, posteriormente, introducir hábitos de conduta compatibles cun maior benestar.

O concello establecerá un programa de auditoría interna bianual como método de seguimento do programa de actuación dos que os seus resultados evidenciarán a necesidade de revisión dos obxectivos marcados por el.

DISPOSICIÓN TRANSITORIA

Única. Os titulares de actividades, instalacións ou prestacións de servizos autorizados con anterioridade á aprobación da presente disposición, e que non se axusten os contidos da mesma, dispoñen dun período de seis meses dende a súa entrada en vigor, para adaptarse a presente Ordenanza.

DISPOSICIÓN DERROGATORIA

Único. Quedan derrogadas cantas disposicións municipais do mesmo o inferior rango regulen materias contidas na presente normativa, en canto se opoñan ou contradigan a mesma.

DISPOSICIÓN FINAL

Única. A presente ordenanza entrará en vigor o día seguinte da súa publicación no Boletín Oficial da Provincia.

ANEXO I**SISTEMA DE INSPECCIÓN AUTOMÁTICO DE ACTIVIDADES****XUSTIFICACION**

A contaminación en xeral e a acústica en particular, é un subproduto da actividade económica, na que se utilizan recursos medioambientais como elementos de produción, que teñen a particularidade de producir molestias (prexuízos) a un sector da poboación non involucrada na actividade produtora.

Isto produce que un incremento do beneficio producido pola actividade cause un prexuízo claro das persoas alleas a elas. Cando se produce estas situacións, nos que o beneficio de un vai claramente en prexuízo de outros moitos, hase de intervir por parte da administración, para corrixir esta deficiencia mediante a publicación de normativa.

No caso de contaminación acústica, referida os locais suxeitos a esta ordenanza i en particular os locais de ocio de Sanxenxo, encontrámonos ante una situación de non equilibrio, xa que desde o punto de vista dos afectados, se está incrementando a produción de ruído para obter o beneficio de uns que vai en detrimento de un gran número de persoas prexudicadas. Nesta situación se xustifica unha nova acción de corrección do mercado que mellore a eficiencia da Inspección das Actividades de Ocio, cargando os custos ata o produtor da contaminación.

SISTEMA DE INSPECCION

Para dar resposta ó anterior, establece un servizo de vixilancia universal, que afecte a todas as actividades sen exclusión i de eficiencia á inspección do concello mediante a implantación dun Sistema de Inspección Automática de Locais de Ocio.

O Sistema de vixilancia Automática de Actividades é unha ferramenta eficaz para o concello capaz de:

- Identificar de forma fidedigna as distintas actividades existentes na área, coas características outorgadas pola licenza a cada unha de elas.
- Reportar en tempo e forma as incidencias que se produzan dentro das actividades, e que poidan afectar o funcionamento dentro das características da licencio.
- Ter a fiabilidade necesaria para que os datos obtidos estean acotados dentro duns límites razoables.

- Responsabilizar a actividade inspeccionada, de forma que a carga da proba recaia sobre ela.

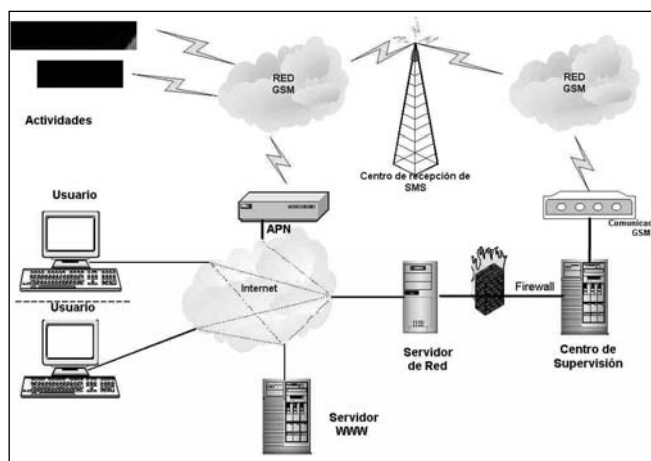
O sistema reporta as Autoridades información diaria das incidencias, clasificadas por incidencias de:

- Nivel, detectando os niveis de presión sonora que sobrepasen os permitidos no local.
- Desconexión do equipo de control, Informe sobre a posible manipulación dos equipos de control.
- Horarios de peche, Informe da hora de apertura e cierre.
- Funcionamentos anómalos, posibles avarías dos elementos do sensor

Registrador

Limitador

O sistema que adopta se implementa segundo o esquema da figura:

onde as actividades representan os sonógrafos-registradores e limitador-registrador definidos nesta ordenanza os cales han de enviar os datos das sesións diariamente o centro de supervisión onde se procederá ó procesado dos datos para obter as posibles incidencias do funcionamento das actividades.

Para que os datos que han de enviar os elementos del control poidan ser recibidos no centro supervisor han de ser enviados seguindo uns protocolos normalizados que se describen a continuación.

PROTOCOLO DE COMUNICACION

Co obxecto de compatibilizar o envío de datos de todos os elementos de control (sonógrafo-registrador e limitador-registrador) có Sistema de Inspección Automática e necesario que os datos entregados e a forma de entregalos o sistema cumpran cos requisitos que se enumeran:

Os elementos de control que se instalen nas actividades suxeitas ó cumprimento desta Normativa deberán de enviar os datos novos almacenados polo menos unha vez o día usando como medio de transmisión a rede GSM, en concreto usando a utilidade

de SMS da rede GSM, usando para cada unha das secuencias de datos os protocolos que se describen a continuación i que irán incrustados dentro da estrutura do mensaxe SMS usando o campo de datos de usuario descrito nas Normas GSM TS 03.38 (V7.0.0) , GSM TS 03.40 (V7.1.0) publicadas pola European Telecommunications Standards Institute, ETSI , que definiu a rede denominada “Digital cellular telecommunications system, Global System for Mobile communications (GSM)”.

ESTRUTURA DUN SMS PARA SER ENVIADO SEGUNDO A GSM TS 03.40

A estrutura da PDU (protocol description unit) dun mensaxe para ser enviado encontrase no apartado 9.2.2,1 da norma GSM TS 03.40 (V7.1.0); nela observase a existencia de dous grupos de elementos, un correspondente ós datos necesarios para que o mensaxe viaxe e sexa identificado pola Red e outra parte correspondente os datos de usuario.

A cabeceira TPDU inclúe:

- TP-MTI TP Indicador do tipo de mensaxe
- TP-RD TP Indicador de si o SC(centro de servizo) admite duplicados
- TP-VPF TP Indica si se esta o non o campo TP-VP presente.
- TP-RP TP Indicador do camiño de resposta.
- TP-UDHI TP Indica que o campo TP -UD contén un encabezado.
- TP-SRR TP Indicador de informe de estado
- TP-MR TP Parámetro que identifica o SMS
- TP-DA TP- Dirección do destino.
- TP-PID TP Identificador do protocolo
- TP-DCS TP Identificado da codificación no TP-User-Data.
- TP-VP TP Tempo de vida da mensaxe

Os seguintes bits do mensaxe SMS contén os datos de usuario, ou o que es o mesmo, o contido do mensaxe que desexamos transmitir. O mensaxe SMS ten polo tanto a seguinte estrutura.

Cabeceira TPDU	DATOS USUARIO
----------------	---------------

cabeceira TPDU + Datos da mensaxe = Mensaxe SMS

A cabeceira TPDU a forman os parámetros fixos de envío da mensaxe e sobre os que o usuario non se pode intervir, si queremos que a mensaxe viaxe pola rede. Mentres que os datos de usuario conteñan os caracteres correspondentes ó contido do mensaxe, os cales son libres e se colocaran os que sexan necesarios para a comprensión do mensaxe. E sobre o campo de DATOS de USUARIO que se define o Protocolo del Concello de Sanxenxo.

DATOS A ENVIAR

Os datos a enviar polos elementos de control estruturaránse como se describe:

- Os datos dos dispositivos divídense en:
 - Datos de Setup ou de inicialización
 - Datos de sesión

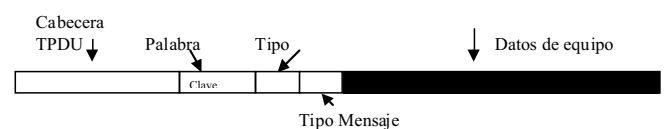
O datos de sesión divídense en:

- Datos de sesión sonográfica
- Datos de sesión de rexistrador

Todos os datos empacquetaríanse e mandaríanse usando a utilidade SMS da rede GSM tal como e descrito polas Normas da rede GSM utilizando a zona asignada o mensaxe para mandar os datos dos dispositivos, como se ha indicou anteriormente; este empacquetado utilizará os 140 caracteres de 8 bits que definen o mensaxe dentro da estrutura do SMS.

Para normalizar as lonxitudes dos mensaxes recibidos, usaremos unha lonxitude fixa para cada mensaxe de 112 que adoptaran as seguintes formas en función do tipo de dato a transmitir:

CONFIGURACIÓN XERAL

A parte denominada Cabeceira e a parte descrita por El TPDU da norma SMS del GSM .

Despois irá a palabra clave do sistema, o tipo de equipo que manda os datos e a continuación o tipo de estrutura, si e un setup ou si e unha sesión. Por ultimo irán os datos da mensaxe como se ve na figura, resultando as seguintes estruturas para cada tipo de datos.

TIPOS DE ESTRUCTURAS

PARTE COMÚN: (Forma parte de todos os mensaxes)

Palabra clave:	8 bytes
Tipo Equipo:	1 byte
Tipo mensaxe:	1 byte
Código Equipo:	9 bytes

MENSAXES DE CABECERA PARA LIMITADOR

Información Cabeceira

Instalador:	38 bytes
Calibración. Nivel	1 byte

Data Instalación:

Date	3 bytes
Time 2bytes	5 bytes

Revisión:

Date	3 bytes
Código instalador 9 bytes	12 bytes
Rexistrador	1 byte
Sonómetro	1 byte
Recheo ata	111 bytes de 8 bits
Se mandan 0x00	34 bytes

Número de mensaxe que se está enviando

Número Mensaxe	1 byte (numeración circular de 0 a 255)
----------------	---

MENSAXE DE INFORMACIÓN DO SETUP

Illamento	16 bytes
Umbrals NC	1 byte (solo mandamos el numero)
Micrófono	16 bytes
AjustdBA	1 byte
Sensibilidade	1 byte (sempre negativo)
Calibración	16 bytes (despois de corruxir)
Recheo ata	111 bytes de 8 bits
Se mandan 0x00	26 bytes

Número de mensaxe que se está enviando

Número Mensaxe	1 byte (numeración circular de 0 a 255)
----------------	---

MENSAXE DE SESIÓN DE LIMITADOR CON INFORMACIÓN SONOGRÁFICA

Índice da sesión	2 bytes
Data inisesion:	
Date	3bytes
Time 2bytes	5 bytes
Final (minutos desde el inicio)	2 bytes
Calibración	1 byte
Rojo	1 byte
Ambar	1 byte
Potenmax	1 bytes
Nivel medio	1 byte
Nivel maximo	1 byte (x 2) 2 bytes
TiemMicMax	2 bytes (x 2) 4 bytes
MicMin	1 byte
Recheo ata	111 bytes de 8 bits
Se mandan 0x00	74 bytes

Número de mensaxe que se está enviando

Número Mensaxe	1 byte (numeración circular de 0 a 255)
----------------	---

MENSAXE DE SESIÓN PARA LIMITADOR CON REXISTRADOR

Data inicio Sesión	5 bytes
Indice sesión	2 bytes
Intervalo medidas IntervaloMedida	1 byte
Numero mensaxe rexistrador	1 byte

Medidas de rexistrador por mensaxe

Máximo de 83 medidas, si hai menos se rechea con 0x00 hasta 83 bytes

Número de mensaxe que se está enviando

Número Mensaxes	1 byte (numeración circular de 0 a 255)
-----------------	---

SIGNIFICADO DAS VARIABLES

Palabra clave: E unha palabra de identificación do sistema se ha de pedir o Concello cando se queira incorporar un determinado dispositivo o sistema.

Tipo Equipo: Identifica o tipo de dispositivo no sistema, o contido o da o Concello cando se solicita a incorporación.

Tipo mensaxe: Identifica o tipo de mensaxe. O contido o da o Concello cando se solicita a incorporación ó sistema.

Código Equipo: Identifica de forma unívoca o dispositivo no sistema, pode ser o nº de serie do aparato.

Instalador: E un campo reservado para dar información da instalación.

Calibración. Nivel: Identifica o nivel de calibración do equipo (nivel máximo que e capaz de producir)

Data Instalación: E a data e a hora na que se instalou o equipo

Revisión: E a data na que se produce un acceso o equipo e o identificador do instalador que o fai (esto ultimo pódese substituir por un código fixo)

Rexistrador: Indica si o equipo ten instalado rexistrador.

Sonómetro: indica si o equipo ten instalado sonógrafo.

Número Mensaxe: E o número do contador de mensaxes que indica o número de orden do mesmo.

Illamento: Es o valor do illamento en terzo de oitavas do local

Umbrals NC: Representa o número da curva NC que axusta o espectro a protexer.

Micrófono: Son os números que representa a sensibilidade do micrófono ós terzos de oitava.

AjustdBA: E o número de calibración do micrófono, pode ser cero, no caso que o número que se transmita xa sexa dB(A)

Sensibilidade: Sensibilidade global del micrófono

Calibración: Son os niveis en terzo de oitava que identifican a emisión máxima do equipo de música onde se instale o limitador.

Índice da sesión: Numero de orden da sesión que empeza.

Data inisesion: Data e hora de inicio da sesión.

Final: Tempo de duración da sesión, se empaceta como un numero de catro cifras enteiras (4bits para cada un)

Calibración: Valor da calibración de arranque do equipo

vermello: Tempo de permanencia do equipo actuando.

Ambar: Tempo de funcionamento do equipo.

Potenmax: Nivel máximo existente na liña durante a sesión.

Nivel medio: Nivel de presión sonora medido polo micro durante a sesión.

Nivel máximo: Nivel de presión sonora máximo na sesión.

TiemMicMax: Hora a que se produce o máximo de presión sonora.

MicMin : Nivel de presión sonora mínimo da sesión.

Data inicio Sesión: data e hora de inicio da sesión de rexistrador.

Indice sesión: Numero de orden da sesión de rexistrador.

Intervalo Medida: Intervalo de tempo entre la muestras.

VALORES DE RECEPCIÓN

Entenderase por valor de recepción os niveis de avaliación máximos recomendados no ambiente exterior ou interior e fíxanse en función do período horario e da zona de sensibilidade acústica. Estes valores serán medidos na forma e nas condicións sinaladas no Regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999, do 7 de maio.

ANEXO II

1.—Valores de recepción do ruído no ambiente exterior.

TÁBOA I

Zonas de sensibilidade acústica	De 08:00 a 22:00 horas	De 08:00 a 22:00 horas
A	60	50
B	65	50
C	70	60
D	75	65
E	75	65

Valores Laeq utilizando a constante de tempo SLOW

ZONA DE SERVIDUME

A zona de servidume sonora derivada da existencia ou previsión de focos emisores de ruído e/ou vibracións, coma poden se-las infraestruturas viarias, as ferroviarias ou outros equipos públicos que o reclamen, será delimitada polo concello no planeamento urbanístico ou polos procedementos previstos na lexislación de réxime local.

A zona de servidume abranguerá o territorio o contorno do foco emisor e delimitarase nos puntos do territorio ou curva isófona (curva de igual percepción de sonido), onde se midan os valores guía de recepción no ambiente exterior que correspondan de acordo coas zonas de sensibilidade acústica.

En caso de que pola zona de sensibilidade acústica A transcorra unha autoestrada, a zona de servidume derivada desta comprenderá o territorio do contorno da autoestrada ata os puntos do espazo delimitado pola curva isófona 60 dB (A).

Excepcionalmente o concello poderá autorizar unha ampliación determinada de carácter temporal

e xustificada, nos niveis máximos no ambiente exterior, en puntos determinados do termo municipal, atendendo a eventos singulares programados tales como celebracións, feiras, festas ou manifestacións, ó mesmo tempo que se darán as ordes precisas para reducir ó máximo as molestias ós cidadáns.

2.—Valores de recepción do ruído no ambiente interior.

TÁBOA II

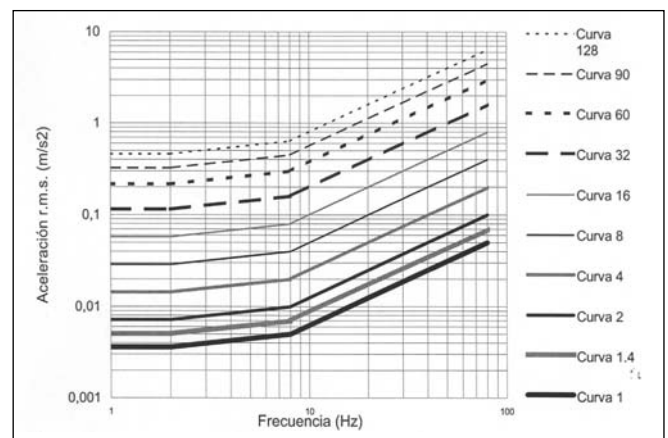
Tipo de recinto	Zonas de sensibilidade acústica					
	A		B		C	
	De 08:00 a 22:00 h	De 22:00 a 08:00 h	De 08:00 a 22:00 h	De 22:00 a 08:00 h	De 08:00 a 22:00 h	De 22:00 a 08:00 h
I	30	25	35	28	—	—
II	35	30	40	35	45	40
III	—	—	40	35	45	40
IV	35	30	40	35	45	40
V	40	35	45	40	50	45

Valores Laeq utilizando a constante de tempo SLOW

3.—Valores de recepción ás vibracións no ambiente interior.

TÁBOA III

Uso do recinto afectado	Período	Curva base
Sanitario	De 08:00 a 22:00 horas	1
	De 22:00 a 08:00 horas	1
Residencial	De 08:00 a 22:00 horas	2
	De 22:00 a 08:00 horas	1.4
Oficinas	De 08:00 a 22:00 horas	4
	De 22:00 a 08:00 horas	4
Almacén e comercial	De 08:00 a 22:00 horas	8
	De 22:00 a 08:00 horas	8

As curvas base son as da figura 1 de vibracións de edificios, da norma ISO-2631-2, e que se presenta a continuación.

ANEXO III
DEFINICIÓN E CLASIFICACIÓN POR GRUPOS
DAS DIFERENTES ACTIVIDADES
DE ESPARCEMENTO E OCIO

Sen ánimo exhaustivo, comprenderanse dentro dos establecementos públicos e actividades de esparcemento ou recreativas suxeitos a esta Ordenanza, o exercicio das seguintes actividades:

- Bar.
- Restaurante.
- Café-bar, Cafetería.
- Cervexería
- Café-cantante.
- Café-concerto.
- Café-bar especial.
- Discoteca.
- Tablao flamenco.
- Salas de festas.
- Karaoke.
- Barra americana. Quedan comprendidos dentro desta categoría os Bares de alterne, Whiskerías, e Night clubs.
- Bingos.
- Billar, Ping-pong, Bolera.
- Salón de xogos recreativos.
- Locais específicos de música, danza que non teñan carácter esporádico ou ocasional (Ximnasia artística, Aerobic, etc.).
- Cines.

Clasificación das actividades polo grao de molestias:

1. ACTIVIDADES DE OCIO E ESPARCEMENTO

1.1 As distintas actividades de ocio clasifícanse en función do seu grao de molestias nos seguintes grupos que, a súa vez, e a título meramente enunciativo engloban os seguintes tipos:

1.1.1. Grupo I

- Bares, Tabernas.
- Café-bar, Cafetería.
- Bodegóns, Mesóns, Parrilladas Xamonerías, Cervexerías ata 100 m².
- Restaurantes.

1.1.2. Grupo II

- Café-bar especial.
- Pubs.
- Cervexerías dende 100 m².

1.1.3. Grupo III

- Café-cantante.
- Café-concerto.

- Karaoke.
- Bolerías, Billares...
- Salón de xogos recreativos.

1.1.4. Grupo IV.

- Discotecas e Salas de baile.
- Salas de festas.
- Tablao flamenco.
- Music-hall.
- Cines.
- Bingos.

1.1.5. Grupo V.

- Barras americanas.
- Bares de alterne.
- Night club.
- Whiskerías.

As mentadas actividades deberán adaptarse o disposto no Decreto 292/04, do 18 de novembro, polo que se aproba o Catálogo de espectáculos públicos e actividades recreativas, tanto no seu concepto como no exercicio da actividade.

1.2. A aparición de actividades que non estean expresamente comprendidas na nomenclatura dos tipos referenciados encadraranse dentro do grupo que teña ó presente maior afinidade.

1.3. As actividades reguladas para a concesión da licenza deberán encadrarse e definirse necesariamente nalgún dos grupos que clasifica esta Ordenanza, con independencia do que lle faculte a súa epígrafe fiscal. O exercicio dunha actividade amparada nas normas fiscais ou doutra orde, non poderá desnaturalizar o exercicio da actividade principal.

1.4. Con carácter xeral as actividades clasificadas nos grupos I e II desta Ordenanza, deberán ter reservado para a estancia permanente de persoas, con mesas e cadeiras, a lo menos o 50% da superficie útil.

1.5. Os bodegóns, mesóns, parrilladas, xamonerías, terán como actividade principal a expedición de artigos alimentarios.

1.6. Excepto nos locais habilitados para baile tales como discotecas, salas de baile, tablaos flamencos, musichall, queda terminantemente prohibido a reiteración de actividades de baile.

1.7. Como regra xeral, no interior dos locais onde se desenrolen actividades do Grupo I, que teñan por finalidade fundamental a reunión de persoas para charlar, tomar unha consumición ou comer, non se permitirá a instalación de aparellos de reprodución de música nin videos-musicais.

1.8. Queda prohibida a instalación e uso dos aparellos de reprodución de música no exterior dos establecementos suxeitos a esta Ordenanza.

TÁBOA DE ILLAMENTOS ACÚSTICOS

GRUPO	NEI dBA	Illamento Dnt+C dBA
I	80	55
II	90	65
III	95	70
IV	100	75
V	90	65

Para calquera outra actividade de ocio ou de esparcemento non contemplada nos anteriores grupos, determinarase o seu nivel de illamento acústico segundo o seu NEI, que será obtido por ensaio.

Nas cervexerías, o illamento acústico (Dnt + C) será de 55 dBA sempre e cando o local teña unha área útil menor de 100 metros cadrados. A partires de 100 m² o illamento pasará a ser de 65 dBA como mínimo (Dnt + C).

2. OUTRAS ACTIVIDADES

Calquera outra actividade de servizos, (supermercado, talleres, etc.), deberá determinarse o seu NEI mediante ensaio, establecéndose o nivel mínimo de ruído emitido no seu interior en 80 dBA.

Os índices de illamento acústico serán os mesmos que para as actividades de ocio e esparcemento, en función do seu NEI. Por exemplo, unha actividade que teña un NEI de 90 dBA, deberá ter un illamento mínimo respecto das vivendas de 65 dBA (Dnt + C).

3. TABOA DE TEMPOS DE REVERBERACION RECOMENDADOS

Actividade	RT60 (seg) 500 Hz-2kHz	Recinto
Voz	0,8 ~ 1,2	Salas de conferencias
Reprodución de son	1 ~ 1,2	Cines
Salas polivalentes	1 ~ 1,5	Salas polivalentes
Ópera	1,2 ~ 1,6	Teatros de ópera
Música de cámara	1,3 ~ 1,6	Salas de música de cámara
Música sinfónica	1,7 ~ 2	Salas de concerto
Órgano e música de coro	2 ~ 3	Igrexas e catedrais
Locutorios de radio	0,25	Cabinas de locutores e de control de son

ANEXO IV

MANUAL DE PROCEDIMENTOS PARA A MEDICIÓN DE RUÍDOS E VIBRACIONES

1. DEFINICIONES

Co fin de ponderar, diferenciar e medir os diversos ruídos, coa maior precisión e racionalidade posible, efectúase de seguido unha primeira clasificación do ruído en función das características ambientais nas que se desenvolve. Obtense, deste xeito, dous niveis que representan unha diversidade de ruídos, con características comúns, e que se definen a continuación.

NIVEL DE EMISIÓN

É o nivel de presión acústica orixinado por unha fonte sonora.

O nivel de presión acústica (LpA) en decibelios, dB(A), submúltiplo do belio, queda definido pola relación:

$$LpA = 10 \log (PA / P_0)^2$$

Sendo:

PA = Valor eficaz da presión acústica producida pola fonte sonora, ponderando conforme á curva de referencia normalizada (A).

PO = Presión acústica de referencia, de valor 2×10^{-5} Nw/m². Umbral de audición para un oído saudable para unha frecuencia de 1.000 Hz.

O nivel continuo equivalente (L_{aeq,T}) é o nivel de presión acústica eficaz ponderado e promedio durante un tempo de medición.

$$L_{aeq,T} = 10 \log [1/T \int_0^T (P_A^2(t)/P_0^2) dt]$$

Ou alternativamente mediante a ecuación:

$$= 10 \log [ti/100] 10^{0,1 LpAi}$$

Onde:

T_i/100 é o valor numérico da porcentaxe de tempo da duración total do ensaio.

T, corresponde ó nivel de presión acústica Lp Ai cos Lpi dispostos en intervalos de clase inferiores ou iguais a 1 dB.

LpAi son os niveis de presión acústica ponderados, A, obtidos cunha instrumentación que cumpra os requisitos esixidos ós aparellos de clase 1 nas normas UNE-EN 60651:96 e UNE-EN 60651/A1:97, utilizando a característica temporal lenta.

Nivel de emisión interno (NEI). É o nivel de presión acústica existente nun determinado local, onde funcionen unha ou máis fontes sonoras.

Nivel de emisión externo (NEE). É o nivel de presión acústica orixinado por unha ou máis fontes sonoras que funcionen no espazo libre exterior.

1.2. NIVEL DE RECEPCION

É o nivel de presión acústica existente nun determinado lugar, orixinado por unha fonte sonora que funciona nun lugar distinto.

Nivel de recepción interno (NRI). É o nivel de recepción medido no interior dun local. Distínguense dúas actuacións:

Nivel de recepción interno coa orixe interna (NRII). É aquel nivel de recepción interno orixinado por unha fonte sonora ou vibrante que funciona noutro recinto, situado no propio edificio ou nun edificio confinante.

Nivel de recepción interno coa orixe externo (NRIE). É aquel nivel de recepción interno orixina-

do por unha abundancia sonora que procede do espazo libre exterior.

Nivel de recepción externo (NRE). É o nivel de recepción medido nun determinado punto, situado no espazo libre exterior.

1.3. TIPOS DE RUIDO

Co fin de diferenciar e medir con simplicidade e eficacia os diversos ruídos, efectúase unha caracterización do ruído tendo en conta a variación do mesmo en función do tempo. Deste xeito, considéranse os ruídos que se definen a continuación.

1.3.1. Ruído continuo. É aquel que se manifesta ininterrompidamente durante máis de cinco minutos. A súa vez, dentro deste tipo de ruídos, diferéncianse tres categorías:

Ruído continuo uniforme. É aquel ruído continuo cun nivel de presión acústica (LpA) que, empregando a posición de desposta “lenta” do equipo de medición, se mantén constante, ou ben os límites en que varía difiren en menos de 6 dB(A), en períodos de medición de dous minutos.

Ruído continuo variable. É aquel ruído cun nivel de presión acústica (LpA) que, empregando a posición de desposta “lenta” do equipo de medición, varía entre valores maiores ou iguais que 6 e menores ou iguais que 12 dB(A), en períodos de medición de dous minutos.

Ruído continuo fluctuante. É aquel ruído cun nivel de presión acústica (LpA) que, empreñando a posición de desposta “lenta” do equipo de medición, varía entre valores maiores de 12 dB(A), en períodos de medición de dous minutos.

1.3.2. Ruído transitorio. É aquel que se manifesta ininterrompidamente durante un período de tempo igual ou menor de cinco minutos. A súa vez, dentro deste tipo de ruído, diferéncianse tres categorías:

Ruído transitorio periódico. É aquel ruído que se repite, con maior ou menor exactitude, cunha periodicidade de frecuencia que é posible determinar.

Ruído transitorio aleatorio. É aquel ruído que se produce de xeito totalmente imprevisible, polo que para a súa correcta valoración é necesario unha análise estatística de variación temporal do nivel sonoro durante un tempo suficientemente significativo.

Ruído de fondo. É aquel ruído existente nun determinado ambiente ou recinto, cun nivel de presión acústica que supera o 90% dun tempo de observación suficientemente

significativo, en ausencia do ruído obxecto da inspección.

1.4. OUTRAS DEFINICIONS

Co fin de poder diferenciar e ponderar os diversos ruídos con maior precisión e racionalidade, efectúase unha terceira clasificación do ruído,

tendo en conta a relación establecida entre a fonte sonora ou vibrante, causante da molestia, e o propietario ou manipulador da dita fonte. Deste xeito, considéranse dous tipos de ruídos que presentan características comúns.

1.4.1 Ruído obxectivo. É aquel ruído producido por unha fonte sonora ou vibrante que funciona de maneira automática, autónoma ou aleatoria, sen que interveña ningunha persoa que poida variar as condicións de funcionamento da fonte.

1.4.2 Ruído subxectivo. É aquel ruído producido por unha fonte sonora ou vibrante cunhas condicións de funcionamento que quedan supeditadas á vontade do manipulador ou titular da dita fonte.

Para os efectos da medición de ruídos e vibracións, considérase dividido o día en dous períodos horarios, que se denominan:

- a) Diúrno: que comprende dende as 8:00 horas ata as 22:00 horas.
- b) Nocturno: que comprende dende as 22:00 horas e as 8:00 horas.

2. MEDICIONS

Estarase ó previsto no anexo 1 da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

As medicións realizaranse de acordo co establecido no Regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999, do 7 de maio.

2.1. Equipos de medida serán os que se determinan a continuación, segundo as seguintes fontes de enerxía acústica:

a) Ruídos

Os ruídos mediranse mediante sonómetros, aparellos deseñados e construídos para responder ó son de xeito similar a como reacciona o oído humano; poden obterse medidas obxectivas reproducibles do nivel de presión sonora.

O grao de precisión dos sonómetros utilizados para a medición do nivel acústico, illamento acústico e nivel de vibración, será do tipo I. Ditos sonómetros deben ser integradores e analizadores, con posibilidade de obtención de datos estatísticos e de rexistro. No caso de que o ruído ambiental conteña impulsos, farase necesario utilizar instrumentación que cumpra a norma UNE-EN 60804:96.

Para os efectos da clasificación da precisión dos sonómetros, será de aplicación o establecido na norma UNE-EN 60651/A1:97.

O micrófono utilizado será de campo libre, e estará orientado naquela dirección en que a desposta en frecuencia sexa máis uniforme.

Para asegurar a fiabilidade da medición, todas as que se realicen no exterior requiriran o uso de pantallas protectoras antivento.

O comezo e o remate de cada medición acústica, efectuarase unha comprobación do sonómetro, utilizando para isto un calibrador sonoro apropiado. Esta circunstancia recollerase no informe de medición, así como a contrastación, cando menos anualmente, cun laboratorio oficial ou privado debidamente autorizado.

A determinación do nivel de ruídos realizarase e expresarase en decibelios, corrixidos conforme a rede de ponderación normalizada mediante a curva de referencia tipo (A), definida na norma UNE-EN 60.651:96.

b) Vibracións

As vibracións son unha causa de contaminación acústica producida polo inadecuado funcionamento de máquinas ou instalacións.

As vibracións mediranse con acelerómetros, os que se axustará un sonómetro que realizará as funcións de análise e valoración.

A determinación do nivel de vibración realizarase de acordo co establecido na Norma ISO-2631, apartado 4.2.3.

A magnitude determinante da vibración será a súa aceleración, expresada como valor eficaz (rms) en m/s, e corrixida mediante a aplicación de ponderacións, de acordo co establecido na norma ISO-2631-1, apartado 3.5.

Para cuantificar a intensidade da vibración utilizarase calquera dos procedementos que se indican a continuación:

Determinación por lectura directa da curva que corresponde a vibración considerada.

Medición do espectro da vibración considerada en bandas de terzo de oitava (entre 1 e 80 Hz) e determinación posterior da curva base mínima que contén o dito espectro.

Para o caso de variacións dos resultados obtidos por un ou outro destes sistemas, considerarase o valor máis elevado.

3. TÉCNICAS DE MEDIDA

3.1. Técnicas de medida do ruído ambiental interior en inspeccións.

Para a valoración do ruído ambiental interior, utilizarase o nivel sonoro continuo equivalente, expresado en decibelios ponderados coa rede de ponderación A, $L_{eq}(A)$ (L_{eqA}), conforme a norma UNE-EN ISO 140-4:99.

Neste caso non é necesario que os sonómetros tamén sexan analizadores. No caso de medicións inferiores a 60 minutos, considerarase a constante temporal Slow (resposta lenta), segundo a norma UNE-EN 60651/A1:97. En medicións cunha duración superior a 60 minutos, realizarase a valoración dos niveis de ruídos mediante o parámetro $LNP =$

$L_{eqA} + 2,56 \cdot \sigma$, sendo σ a desviación típica (de L_{Aeq} 1s).

As medidas dos niveis de recepción do ruído no interior do local afectado realizaranse no lugar onde os niveis sexan máis altos, e, se fose preciso, no momento e situación no que as molestias sexan máis acusadas.

A realización das medicións no interior dun recinto receptor realizaranse seguindo as seguintes indicacións:

O micrófono situase o menos a 1 m de separación de calquera superficie.

A medida realizarase con portas e fiestras pechadas, co obxecto de que o ruído de fondo sexa o mínimo posible, eliminando toda posibilidade de ruídos interior da propia vivenda.

O observador situarase no plano normal e eixo do micrófono e o máis separado deste e que sexa compatible coa lectura correcta do indicador de medida, intentando evitar o efecto pantalla.

Para evitar a distorsión direccional, situarase o sonómetro no punto de medida e xiraráse no interior do ángulo sólido determinado por un octante, fixándoo na posición na que a lectura sexa equidistante dos valores extremos así obtidos.

A duración da medida variará en función do tipo de ruídos que se intenta medir. Esta debe referirse a un período de tempo adecuado e escollerase en función do carácter das variacións do ruído.

Efectuaranse tres rexistros ou toma de datos en cada posición de medida; o valor que se debe considerar para a medición será a media logarítmica dos tres rexistros realizados.

De acordo con isto, as valoracións de medición serán as seguintes:

Ruídos continuo uniforme. O nivel acústico, L_{pA} , realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow), sendo o tempo de medida de cada rexistro de 15 s. O parámetro de medición a utilizar será o L_{eqA} .

Ruídos continuo variable. O nivel acústico, L_{pA} , realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow), sendo o tempo de medida de 30 segundos. O parámetro de medición a utilizar será o L_{eqA} .

Ruídos continuo fluctuante. O nivel acústico, L_{pA} , realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow), con tempo de medida de cada rexistro de 5 minutos. O parámetro de medición a utilizar será o L_{eqA} .

Ruídos transitorio periódico. O nivel acústico, L_{pA} , realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow). Durante o período durante o que se produce o ruído, realizaranse, a ser posible, tres tomas de datos cuns tempos de medida

que sexan, se e posible, de 20 seg. O parámetro de medición a utilizar será o L_{10} .

Ruídos transitorio aleatorio. O nivel acústico, LpA , realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow). Durante o período durante o que se produce o ruídos, realizaranse cando menos dous rexistros que teñan en conta dúas situacións aleatorias do ruídos diferentes e cuns tempos de medida que serán, a ser posible, de 30 s. O parámetro de medición será o percentil L_{10} .

Ruídos de fondo. O nivel acústico, LpA , realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow). Para a determinación deste ruídos, realizarase unha toma de datos de, a ser posible, 15 segundos do período de tempo representativo e tomarase como valor de medición o percentil L_{90} .

Presentarase un informe cos resultados obtidos, no que se recollerá:

- Situación e descrición do recinto emisor e recinto receptor. Acompañarase un croquis aproximativo.
- Localización e natureza das fontes sonoras.
- Posicionamento do equipo de medida.
- Resultados obtidos, acompañados dos listados correspondentes do sonómetro empregado.
- Instrumentación empregada
- Límites en vigor.
- Conclusións obtidas.

3.2. Técnicas de medida do ruído ambiental exterior en inspeccións

A valoración dos niveis de ruído realizarase mediante o parámetro Leq , expresado en $dB(A)$, e valorado coa constante de tempo Slow (resposta lenta), segundo a norma UNE-EN 60651/A1:97.

A realización das medicións do ruído ambiental exterior realizarase seguindo as seguintes indicacións:

O micrófono de medida estará situado a 1,5 m da fachada e a unha altura superior a 1,2 m. No caso de que non se poida colocar o micrófono a 1,5 m da fachada, colocarse o máis aproximado a dita distancia, e farase notar no informe.

O observador situarase no plano normal ó eixo do micrófono e o máis separado deste e que sexa compatible coa lectura correcta do indicador de medida intentando evitar o efecto pantalla.

Para evitar a distorsión direccional, situarase o sonómetro no punto de medida e xirarse no interior dun ángulo sólido determinado por un octante, fixarase a posición no que a lectura sexa equidistante dos valores extremos así obtidos.

Para asegurar a fiabilidade das medidas, todas as medicións que se realicen no exterior requirirán o uso de pantallas protectoras antivento.

Para evitar o efecto do vento, se estima que a súa velocidade é superior a 3m/s, desistirase da medición.

Para evita-los efectos da humidade, deberán realizarse as medicións dentro dun grao de humidade compatible coas especificacións do equipo de medida.

A instrumentación utilizada cumprirá as esixencias UNE-EN 60651:96, Tipo 1, ou outro equipo, ou cun resultado final ó dun sonómetro integrador.

As medicións de illamento efectuaranse sempre que se poida respecto á vivenda máis próxima á fonte de ruídos, ou á máis afectada.

Presentarase un informe cos resultados obtidos, no que se recollerá:

- Situación e descrición da zona de medida.
- Localización e natureza das fontes sonoras (fixas ou móbiles).
- Posicionamento do equipo de medida.
- Croquis aproximativo da medición.
- Resultados obtidos.
- Instrumentación empregada.
- Límites en vigor.
- Conclusións obtidas.

3.3. Técnicas de medida do illamento o ruído aéreo:

3.3.1. Illamento a ruído aéreo de paredes interiores, teitos e portas entre locais:

O illamento a ruído aéreo en $dB(A)$ é a expresión en $dB(A)$ do illamento acústico aparente, medido segundo as conducións sinaladas na norma UNE-EN ISO 140-4:99.

Entre dúas salas, calcúlase a partir da diferenza de niveis de presión sonora entre o recinto fonte e o receptor e máis un factor que teña en conta a absorción da sala receptora.

Deberán amosarse o cálculo dos índices de illamento bruto (D), illamento normalizado (DN), illamento estandarizado (D_{NT}), e índice de redución sonora aparente (R'), así coma os índices de adaptación espectral C e C_{tr} (Norma UNE-EN ISO 717-1) para cada un deles, entre as frecuencias 100 e 3150 como mínimo. Tamén deberá amosarse nunha táboa as catro curvas de illamento referentes a cada un dos índices pedidos.

Para a valoración final do illamento acústico será a correspondente á suma do illamento estandarizado máis o seu correspondente índice de adaptación espectral ($D_{nt} + C$) expresado en $dB(A)$.

3.3.2. Illamento a ruído aéreo de fachadas:

A pesar de que a Norma UNE-EN ISO 140-5 regula as medicións de illamento a ruído aéreo de fachadas, dado que este se basea na protección de recintos interiores fronte ó ruído do exterior, en con-

tra do que se pretende neste punto da ordenanza, que é a protección do exterior fronte ó ruído xerado no interior dun recinto, as medicións de illamento cara a ambientes exteriores realizaranse seguindo os procedementos indicados na Norma UNE-EN ISO 140-4, tomando como recinto receptor o ambiente exterior, a 3 metros da liña de fachada ou do límite da propiedade do titular do foco de ruído.

Os cálculos realizaranse en bandas de 1/3 de oitava, entre 100 e 3150 Hz, obtendo para cada banda o valor da diferenza de niveis. Obterase desta maneira o valor de D_w (100-3150 Hz) expresado en dBA.

3.4. Técnicas de medicións das vibracións:

Seguirase o disposto na Norma ISO 2631-1.

Para a avaliación das vibracións teranse en conta as seguintes recomendacións á hora de fixar o acelerómetro:

Situarse no parámetro e no punto de máxima perturbación. Se fose difícil a determinación do citado punto, realizaranse varias medicións ata a súa avaliación.

A superficie onde se fixe deberá ser o máis uniforme e lisa que sexa posible, de xeito que se consiga unha transmisión óptima das vibracións.

O transdutor deberá fixarse da forma máis adecuada para cada caso, de xeito que se garanta unha correcta transmisión das vibracións.

Tomaranse 3 puntos de mostreo como mínimo.

3.5. Valoración do ruído ambiente interior:

3.5.1. Se durante a medición de calquera dos niveis de ruído se observase a existencia de ruído alleo á fonte de sonora obxecto da medición e se estimase que dito ruído puidese afectar ó resultado da mesma, procederase a efectuar unha corrección por ruído de fondo, tal e como se indica de seguido.

3.5.2. A corrección do nivel de ruído pola influencia do ruído de fondo (ruído medido coa actividade ou instalación ruidosa preparada), realízanse conforme as indicacións:

Para establecer a corrección pola influencia do ruídos de fondo, este se medirá utilizando o mesmo parámetro de medición e procedemento que se utilizou para a determinación do ruídos producido pola fonte sonora.

Se a diferenza entre o nivel de ruídos da fonte dos ruídos de fondo é igual ou inferior a 3dB (a), darase por nula a medición, o ser o nivel de fondo demasiado elevado para permitir efectuar unha medición correcta.

Se a diferenza entre o nivel de ruídos da fonte e o ruídos de fondo é maior que 3 e menor ou igual que 10 dB (a), para obter o nivel de ruídos da fonte corrixido polo ruídos de fondo existe no momento da medición, aplicarase a fórmula:

$$L_{pA_{\text{corrixido}}} = 10 \text{ Log} (10^{L_{pA}/10} - 10^{L_{pA \text{ fondo}}/10})$$

Se a diferenza entre o nivel de ruídos da fonte dos ruídos de fondo é maior que 10 dB (a), o nivel de ruídos da fonte non precisa corrección pola influencia do ruídos de fondo.

En todos os casos, se o valor do nivel do ruídos de fondo superase o límite máximo aplicable autorizado, non se considerará válida a medición, e deberase intentar noutro momento no que o ruídos de fondo sexa menos elevado.

Para a realización da valoración do ruídos, e polo tanto a súa comparación cos niveis marcados na lei, partirase dos niveis medidos polo procedemento fixado no artigo 11 do Regulamento contra contaminación acústica (DOG do 27/05/1999) os cales haberá que sumar, no seu caso, a seguinte corrección debida as súas características impulsivas ou tonais:

Ruídos impulsivo (martelleo): +3 dB(A)

Tonos puros (asubio): +3 dB(A).

Coa aplicación dos procedementos establecidos, non se poderán superar os límites establecidos nas táboas 1 e 2, valores de recepción.

3.6. Valoración do ruído ambiental exterior

Cando o nivel sonoro ambiental ou nivel sonoro existente no punto de medición, que será perceptivo determinar previamente suprimido a emisión das fontes sonoras obxecto de comparación, superase o nivel sonoro establecido ou nivel de fondo, considéranse circunstancialmente como límites autorizados.

ANEXO V

CONDICIONANTES DO MEDIO

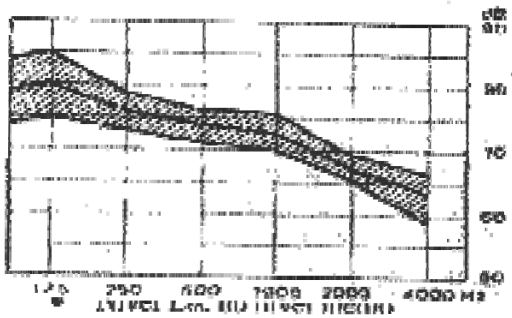
Non se regula nesta Norma o control e a emisión de ruídos exteriores ou interiores os edificios. Sen embargo, o coñecemento das fontes de ruídos exteriores e interiores dos edificios e importante para fixar o illamento acústico esixible os edificios en función destes condicionantes do medio.

2.1 FONTES DE RUIDOS EXTERNAS OS EDIFICIOS

As fontes de ruídos externas inflúen fundamentalmente na situación e disposición do volume da edificación na fase do plantexamento urbanístico e nos cerramentos do edificio.

O ruídos xerado polo tráfico rodado ten un carácter aleatorio debido fundamentalmente a que está composto por fontes de ruídos con diferentes espectros e características de emisión, tales como vehículos pesados e automóbiles de turismo nos que existen, por outra parte, distintas partes produtoras de ruídos. En consecuencia, a caracterización dos ruídos xerados polo tráfico esixe ademais de coñecer o seu espectro enerxético, avaliar a súa flutuación no tempo, sendo necesario un tratamento estatístico que permita obter índices globais.

A continuación representase a título de exemplo, un espectro típico de ruído de tráfico en escala de nivel e frecuencia.

2.1.1 Vehículos automóviles

2.1.1.1 Índices de valoración do ruídos do tráfico de vehículos automóviles.

Entre os índices de valoración do ruídos de tráfico de vehículos automóviles, poden citarse como mais usados os seguintes:

Nivel L 10

E o nivel sonoro en dBA que se sobrepasa durante o 10% do tempo observado.

Nivel L₅₀, ou nivel medio

E o nivel sonoro en dBA que se sobrepasa durante o 50% do tempo de observación.

Nivel L₉₀, ou nivel medio

E o nivel sonoro en dBA que se sobrepasa durante o 90% do tempo de observación.

Nivel Leq, o nivel equivalente.

E o nivel en dBA de un ruídos constante hipotético correspondente a mesma cantidade de enerxía acústica que o ruído real considerado, nun punto determinado durante un período de tempo T. A súa expresión matemática e a seguinte:

$$Leq = 10 \log 1/T \sum (t_i 10^{Li/10}) \text{ en dBA}$$

Onde:

Ti e o tempo de observación durante o cal o nivel sonoro e Li ± 2,5 dBA.

Cando non se dispoña de sonómetros integrados e dado que os sonómetros convencionais non poden realizala integración descrita, para determinalo nivel en cuestión, débese obter o nivel medio L50, e calcularse a dispersión dos niveis aplicándoselle despois a seguinte relación matemática, sempre e cando a distribución estatística sexa gausiana:

$$Leq = L50 + 0.115 * \sigma^2 \text{ en dBA}$$

Onde:

σ é a desviación típica.

Nivel Lnp ou nivel de contaminación sonora.

É o índice en dBA obtido a partir do nivel de ruídos equivalente Leq, tendo en conta a flutuación de niveis:

A súa expresión matemática é a seguinte, admitida unha distribución estatística gausiana:

$$Lnp = Leq + 2,56 * \sigma \text{ en dBA}$$

A principal vantaxe deste índice e a súa adecuación para valorar a reacción subxectiva ós ruídos. Os seus inconvenientes radican por unha parte na súa obtención por métodos indirectos e por outra na dificultade que representan para o proxectista o feito de que o nivel medio L50 e a desviación típica non decrezan do mesmo xeito coa distancia.

— Índice TNI o índice de ruídos de tráfico

É un índice empírico en dBA que ten en conta o valor do nivel sonoro L90, e a súa dispersión. A súa expresión matemática e a seguinte:

$$TNI = 4 (L_{10} - L_{90}) + L_{90} - 30, \text{ en dBA}$$

A principal vantaxe deste índice radica en que valora adecuadamente as reaccións humanas, mellor co nivel medio L50, en casos de pouca circulación (menos de 300 vehículos/hora).

Nos casos de circulacións medias e densas, a distribución estatística dos niveis sonoros e sensiblemente gausiana, polo que poden fixarse as relacións seguintes:

$$L10 = L_{50} + 1,25 * \sigma, \text{ en dBA}$$

$$L90 = L_{50} - 1,28 * \sigma, \text{ en dBA}$$

$$TNI = L_{50} + 9 * \sigma, \text{ en dBA}$$

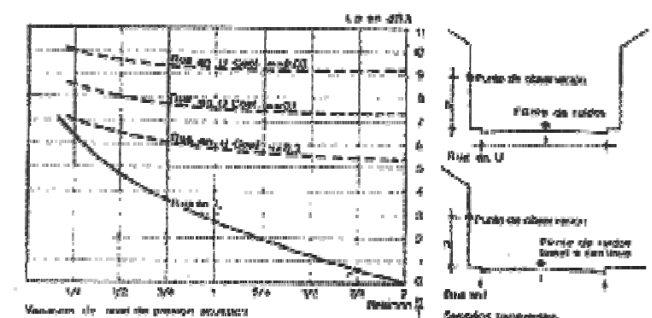
Valores orientativos

Como orientación pódense considera-los valores de L10 que se adxuntan no cadro seguinte, medidos no borde da calzada a unha altura sobre o solo de 1,20 m.

Tipo de vía	Nivel L10
Rúa adoquinada en costa con tráfico moi denso e 30 % de vehículos pesados	88
Rúa asfaltada horizontal con tráfico moi denso e 30 % de vehículos pesados	82
Rúa asfaltada horizontal con tráfico pouco denso e 10 % de vehículos pesados	77

Estes valores débense considerar como orientativos debendo utilizarse modelos de predición que teñan en conta as características específicas do tráfico e as vías en cuestión.

A continuación, e a título indicativo, represéntase un ábaco no que poden obterse a variación do nivel de presión acústica en función da tipoloxía do vial, da relación entre a altura do punto de observación e o ancho da vía e do coeficiente de absorción s á das fachadas.

2.1.2 Construción

Os ruídos que se producen na edificación e obras públicas teñen como fonte principal a maquinaria empregada, xeralmente de gran tamaño, que produce ruídos continuos de nivel fluctuante e en gran medida ruídos implosivos.

Estes ruídos vense incrementados polos debidos a operacións subsidiarias realizadas normalmente con martelos pneumáticos, taladros, serras e pulidoras, podéndose dicir en todo caso que os niveis producidos a 10m de distancia solen ser superiores a 90 dBA.

2.1.3 Actividades industriais

Os ruídos emitidos o exterior polas industrias son moi variados, tanto na súa ocorrencia, como en nivel e espectro sonoro, xa que dependen non só do proceso industrial propio, senón tamén das características formais, construtivas e de situación das industrias e das operacións de acarreo e transporte de mercadorías.

Isto leva consigo, a conveniencia de situar a industria en zonas reservadas a este fin exclusivo, evitando a proximidade de vivendas, xa que é bastante común encontrar niveis de ruídos no exterior superiores a 80 dBA, cunha molestia que se acrecenta nos períodos de traballo nocturno.

2.1.4 Actividades urbanas comunitarias

Estes ruídos comprenden os producidos por aquelas actividades non incluídas nos apartados anteriores e que teñen de común un carácter a súa vez localizado e identificable.

As características mais acusadas destes ruídos son a intermitencia e a variación dos niveis, que poden alcanzar valores do orde de 90 dBA ou mais, como nos casos de megafonía, impactos, etc.

Entre as fontes mais habituais destes ruídos poden citarse as seguintes:

- Mercados e locais comerciais.
- Reparto urbano de mercadorías.
- Recollida de lixo.
- Locais de espectáculos
- Colexios.

2.1.5 Axentes atmosféricos

Algúns fenómenos atmosféricos poden dar lugar a altos niveis de ruído no interior dos edificios. No caso de choiva e pedrazo a compoñente principal do ruído é a producida polos impactos en cubertas e cerramentos, que se transmiten ademais por ditos elementos construtivos ó interior das edificacións, sendo preciso, polo tanto, en lugares especialmente chuviosos ou castigados polo vento, tomar precaucións especiais xa que poden chegar a producírense niveis superiores a 80 dBA, no caso de edificacións con cubertas ou cerramentos lixeiros.

2.2. Fontes de ruído internas os edificios

Reciben normalmente o nome de fontes de ruído internas derivadas da ocupación e utilización dos edificios.

Aparte do ruído aéreo, moitas fontes internas, dependendo da súa ligazón a elementos estruturais, poden comunicar a estes boa parte da súa enerxía, que se propaga sen atenuacións apreciables, polo que pódense producir niveis importantes de ruído en lugares do edificio moi alonxados da fonte.

A estes efectos deberanse ter en conta as fontes internas no plantexamento da distribución en planta e altura dos recintos, e incluso na distribución xeral de volumes.

Ó eleva-los ruídos de orixe interno é importante distinguir entre fontes propias e alleas, xa que o efecto da molestia dunha mesma fonte é diferente, segundo o caso, non só pola súa maior ou menor aceptación subxectiva senón tamén polo control da súa ocorrencia e modo de utilización.

2.2.1 Instalacións

Nos epígrafes seguintes trátase dos ruídos producidos polos servizos e instalacións dos edificios, incluíndo a veces recomendacións para a súa redución.

2.2.1.1 Instalacións de fontanería

Constitúen unha importante fonte de xeración e radiación de ruído. As bombas de circulación poden chegar a xerar niveis de 90 dBA no local no que se aloxan, transmitíndose as vibracións polas canalizacións, estrutura e polo propio fluído.

As canalizacións constitúen, por outra parte, excelentes elementos transmisores dos ruídos propios, orixinados por réximes de circulación turbulentos, cando se alcanzan velocidades superiores a 3m/s, como consecuencia en moitos casos, de un deseño inadecuado ou defectos de montaxe.

Outra importante fonte de ruído, nestas instalacións, constitúena os grifos, cun nivel de emisión que crece, en xeral, coa presión e a velocidade, variando có seu grado de apertura debido a fenómenos de cavitación.

Por outro lado, pódese producir o denominado golpe de ariete, ocasionado por unha onda de choque que recorre as canalizacións e cunha eliminación que se fai posible usando elementos de expansión.

Os ruídos de cheado e baleirado de aparatos sanitarios poden alcanzar niveis de 75 dBA no recinto onde estean localizados, polo que ademais de reduci-lo impacto directo, deberanse instalar interpondo elementos illantes.

2.2.1.2 Instalacións de salubridade e Saneamento

Prescindindo dos ruídos producidos polas bombas de circulación e dos ruídos de cheado e baleirado de recipientes, xa sinaladas no epígrafe anterior,

destaca nestas instalacións o ruído producido por pistón hidráulico en baixantes defectuosamente ventiladas.

VERTIDO DE LIXO

Constitúen fontes esporádicas de ruído aéreo e estrutural que poden alcanzar niveis de 80 dBA no seu interior.

A súa instalación realizarase illándoos acusticamente do resto da edificación.

As comportas de vertido deben quedar illadas da estrutura e provistas de xuntas elásticas e cerre a presión, sendo preciso igualmente un tratamento amortecedor do recinto e do recipiente de recollida que atenúe os ruídos que se produzan.

2.2.1.3 Instalacións de calefacción

As caldeiras e queimadores constitúen fontes importantes de xeración e radiación de ruídos, que poden producir niveis, no propio recinto no que se aloxan, comprendidos entre 70 e 90 dBA con un espectro rico en baixas frecuencia.

As canalizacións e bomba de circulación actúan segundo se expuxo no epígrafe 2.2.1.1 Instalacións de fontanería.

Do mesmo xeito, os radiadores actúan como emisores de ruídos orixinados na sala de máquinas e nas propias tubarías.

En canto os radiadores eléctricos, pódese sinalar que dan lugar a sistemas mecánicos resoantes, que producen ruídos nos que predominan as frecuencia discretas, e que pódense transmitir ós paramentos a través dos soportes de subxección, polo que estes deben independizarse de aqueles mediante elementos elásticos.

2.2.1.4 Instalacións de ventilación

Os sistemas de ventilación de cuartos de baño e cociñas constitúen, en moitos casos, unha vía de fácil propagación do ruído aéreo entre locais e incluso de emisión do ruído exterior.

Nos sistemas con chemineas de ventilación debe procurarse un deseño adecuado, de modo que se consiga unha aceptable separación acústica. A estes efectos, e de ter en conta que un codo recto supón para a palabra unha atenuación media de 3dBA.

2.2.1.5 Instalacións de climatización

Os sistemas de climatización facilitan a propagación de ruídos e vibracións procedentes da maquinaria, ó longo dos seus condutos, constituíndo ademais unha vía de transmisión de ruídos entre recintos próximos.

En todo caso a propagación polos condutos pode reducirse mediante revestimento das superficies interiores con materiais absorbentes.

Unha fonte adicional de ruído nestes sistemas son as rexillas, que esixen un deseño aerodinámico especialmente coidado, e unha diminución da velocidade de impulsión, xa que é habitual encontrar niveis de ruído producidos por elas de 40 dBA.

En canto ós acondicionadores de aire unitarios cabe sinalar que producen ruídos nos que predominan as baixas frecuencias, polo que a súa instalación tense que realizar de modo que se evite a transmisión de enerxía acústica á estrutura do inmovible, mediante apoios e dispositivos elásticos.

2.2.1.6 Instalacións eléctricas

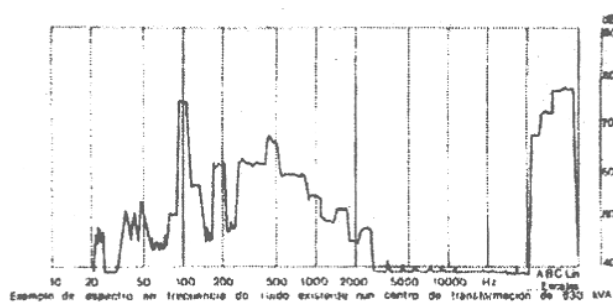
Nos sistemas de iluminación as fontes de ruído céntranse principalmente nas reactancias, tubos fluorescentes, interruptores e relés de conmutación dos temporizadores.

Os ruídos producidos polas reactancias e fluorescentes poden chegar a cifrarse en 60 dBA, sendo especialmente molestos, xa que emiten continuamente frecuencia discretas, amplificándose normalmente por defectos de montaxe e de mantemento.

Os relés de conmutación producen ruídos impulsivos que chegan a alcanzar niveis de 75dBA, cunha redución que esixe a montaxe mediante soportes elásticos, xeralmente suplementados con blindaxe adicional, revestido interiormente con material absorbente.

Os centros de transformación situados no interior dos edificios habitados constitúen na maioría dos casos unha fonte importante de ruído e de vibracións polo que os recintos nos que se aloxan deben ser tratados acusticamente.

A continuación e a título de exemplo represéntase o espectro en escala de frecuencias e niveis, do ruído existente no interior dun centro de transformación de 630 kVA.

2.2.1.7 Instalacións de transporte vertical.

Nas instalacións de ascensores e montacargas o ruído prodúcese fundamentalmente no cuarto de máquinas e é, polo tanto, aéreo e estrutural.

A súa redución require coidar o emprazamento e o illamento do cuarto de máquinas respecto ó interior do edificio, estudando especificamente a montaxe antivibratorio da maquinaria e a situación e tratamento das portas de acceso.

2.2.1.8 Electrodomésticos

Estes aparatos xeran ruído aéreo e estrutural, sendo o primeiro o máis significativo, con un espectro no cal predominan as frecuencias baixas e medias.

Os niveis sonoros aproxímanse a 70 dBA, excepto no caso dos lavalouzas que poden xerar niveis de ata 90 dBA e dos frigoríficos que producen niveis apreciablemente inferiores, cunha media que pode cifrarse en 35 dBA aproximadamente.

Ademais de isto, as lavadoras e lavalouzas presentan problemas específicos debido a toma e descarga de auga, polo que tomas e baixantes deben coidarse especialmente,

xa que o efecto que producen pode sobrepasar en moitos casos ó producido polas canalizacións propiamente ditas. É igualmente importante o problema relativo á nivelación que se debe realizar coa maior precisión posible a fin de que os equipos traballen en condicións óptimas de funcionamento, coa consecuenta diminución do ruído e vibracións.

2.2.2 Actividades de persoas

2.2.2.1 Pegadas

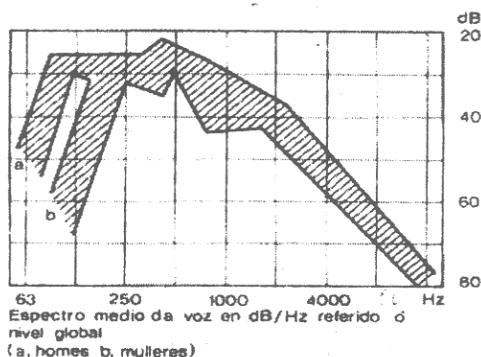
Producen un ruído típico que se transmite fundamentalmente pola estrutura, e cunhas características espectrais e de nivel que dependen do tipo de pavimento, do calzado do ocupante e do ritmo das súas pisadas.

Xeralmente é un ruído rico en baixas frecuencia, que se transmiten primordialmente o recinto subxacente e que en certos casos pode alcanzar un nivel de emisión de 55 dBA.

2.2.2.2 Conversación

Os niveis sonoros medios que produce a conversa cífranse en 70 dBA, 76 dBA nos casos nos que se forza a voz, podendo chegar ós 100 dBA no caso de gritos.

O seu espectro represéntase na seguinte figura:

2.2.2.3 Equipos de reprodución sonora.

Producen niveis de utilización comprendidos entre os 65 e 70 dBA, aínda que algúns casos poden chegar a supera-los 90 dBA.

O seu aspecto é función do tipo de programa emitido, aínda que xeralmente predominan as frecuencias baixas e medias.

2.2.2.4 Instrumentos musicais

Poden producir niveis de utilización comprendidos entre 90 e 100 dBA con intensidades máximas localizadas na banda de frecuencias comprendidas entre 50 e 1500 Hz.

Na redución do ruído producido por eles hai que considerar particularmente aqueles, que como o piano poden transmitir unha parte importante da enerxía emitida a estrutura do edificio a través dos seus apoios, senón están illados convenientemente.

2.2.2.5 Obras de acondicionamento e reforma.

Inciden fundamentalmente no edificio polo que, debido ó seu carácter esporádico, deben executarse a horas reguladas e permitidas, excepto nos casos de emerxencia xustificada.

2.2.2.6 Outros ruídos domésticos.

Englóbanse neste epígrafe os ruídos producidos polos xogos dos nenos que son análogos ós de pisadas e pode estimarse que o seu nivel pode alcanzarse 60 dBA.

Igual importancia ten o arrastre de mobles que producen niveis nos recintos inferiores do orden de 65 dBA, o acondicionamento de persianas enrolables que pode cifrarse igualmente en 65 dBA, ou o ladrido de cans que poden alcanzar niveis do orde de 80 dBA.

Sanxenxo, 28 de febreiro de 2006.—O alcalde en funcións, Francisco Villaverde Otero. **2006002266**